

Náša bolnišnica

Kazalo

- 2 Kazalo
- 3 Uvodnik
- 4 Nova predsednica Sveta zavoda UKC Maribor
- 5 Rezultati vprašalnika o potovalnih navadah zaposlenih
- 7 Prva uspešna napotitev nosečnice s sindromom transfuzije od dvojčka k dvojčku na zdravljenje v tujino
- 7 Poročilo s tretje učne delavnice z naslovom Obravnava zdrave nosečnice v ginekološki dispanzerski ambulanti
- 9 OAA – Porodna anestezija
- 11 Svečana podelitev najvišjih priznanj za strokovno delo na področju zdravstvene in babiške nege Srebrni znak
- 15 Didaktično usposabljanje kliničnih mentorjev na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Mariboru
- 17 Selitev Centra za transfuzijsko medicino – misija nemogoče 2
- 18 Stopnjevanje nasilja nad medicinskimi sestrami
- 19 Slavnostni sprejem zaposlenih, ki so se upokojili v letu 2015
- 20 Druženje zaposlenih v prednovoletnem vzdušju
- 21 Praznično vzdušje v UKC Maribor
- 22 Veselo na pediatriji
- 23 Obisk članov Zveze inženirskih društev Maribor
- 23 Obiskali so nas vojaški atašeji, akreditirani v Republiki Sloveniji
- 24 Slovenski kulturni praznik v UKC Maribor
- 24 Kri daroval že 125-krat
- 25 Da se nam ne bi zgodila ulica – razstavlja Anita Kirbiš
- 27 Bodi zvezda, ne meči petard
- 28 Valentinova predstava
- 28 ArtRazstava No. 8 v UKC Maribor
- 29 37. Svetovne medicinske in zdravstvene športne igre letos prvič v Mariboru
- 30 Pustno vzdušje v UKC Maribor
- 31 Na 22. zimskih športnih igrah zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije UKC Maribor spet nepremagljiv
- 34 Zahvale
- 38 Medicinska fakulteta se vrača na strani Naše bolnišnice
- 39 Že blizu 400 »mariborskih« zdravnic in zdravnikov
- 40 Knjižica, ki sodi v roke vsakega zdravnika
- 41 Znanja o etiki ni nikoli dovolj
- 42 Medicinska fakulteta se povezuje z bolnišnico Charité
- 43 Na informativnih dnevih dijaki iz vse Slovenije
- 44 Vesti z Medicinske fakultete
- 45 Zmago Slokan
- 46 Poročilo o delu Medikohistorične sekcije SZD (MHS SZD) in Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije–Maribor (ZDZZZKS-Maribor) v letu 2015
- 48 In memoriam
- 50 Iz kuhinje
- 51 Šale
- 51 Pravopisni kotiček
- 52 Napovednik dogodkov

Direktor:

prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med.

Glavni in odgovorni urednik: Janez Lencl, univ. dipl. ing.

Uredniški odbor:

prof. dr. Darja Arko, dr. med., doc. dr. Vojko Flis, dr. med., Zdenka Kidrič, dipl. ekon., Tina Škerbinc Muzlovič (T. Š. M.), univ. dipl. medij.kom., Špela Pavlin (Š. P.), univ. dipl. kom., Ksenija Pirš, dipl. m. s., Miha Rubin, prof. slov.

Lektorji:

Urška Jodl Skalicky, mag. phil., Urška Antonič, prof. ang., Miha Rubin, prof. slov.

Fotografije:

UKC Maribor, Rebeka Gerlič (R. G.), univ. dipl. ekon.

Naklada:

3.000 izvodov

Grafično oblikovanje in tisk:

Evrografis d. o. o.

Naslov uredništva:

Univerzitetni klinični center Maribor, za uredništvo Naše bolnišnice, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor
Uredništvo si pridržuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno popravi članke.

Fotografija na naslovnici:

Šopek iz cvetličarne Minka, Iztok Harb
(Foto: R. G.).

Naša bolnišnica je dostopna tudi na spletni strani www.ukc-mb.si.

Uvodnik

Spoštovani bralci,

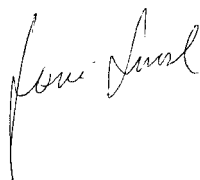
vsi tisti, ki redno in že več let prebirate naše glasilo, boste opazili, da se nam je ponovno pridružila Medicinska fakulteta. Veseli nas in ponosni smo, da bomo v skupnem glasilu predstavljali dogajanje v obeh ustanovah. Poslanstvo in narava dela obeh ustanov se tako prepletata in dopolnjujeta, da lahko govorimo o dveh očesih v eni glavi – pogled pa je skupen. Na tak način bodo bralci pridobili še celovitejše informacije o delovanju obeh ustanov na področju zdravstva oziroma medicine.

V medijih je v zadnjih mesecih bilo objavljeno veliko javnih pisem, ki opozarjajo na razmere v zdravstvu. Avtor takšnega pisma se je v drugi polovici decembra 2015 obrnil tudi na nas s prošnjo po objavi. Žal je naša decembrska številka že bila v tisku in pisma nismo mogli objaviti v omenjeni izdaji. Kasneje je bilo pismo objavljeno v drugih medijih, zato ga v tej številki ne bomo ponovno objavljali. Bistvo sporočila in poziv avtorja pisma je, da je treba probleme v zdravstvu reševati s strpnostjo in medsebojnim spoštovanjem. Menim, da si tega vsi želimo, žal pa v vsakdanji praksi tega nismo sposobni vedno udejanjati. Tako na področju komunikacije s sodelavci kot tudi pri komunikaciji s pacienti in njihovimi svojci. Zdravstvu kot storitveni dejavnosti je usojeno nenehno komuniciranje na vseh nivojih. Še posebej, ker zdravstvena oskrba in proces zdravljenja zahtevata timsko delo. Veščin komuniciranja se bomo morali v zdravstvu lotiti sistematično že v procesu edukacije in potem še na delovnem mestu. Le tako bomo kos današnjim kompleksnim razmeram v medsebojnih odnosih in javnosti.

Naš UKC je posebej zaznamovalo pomanjkanje anesteziologov. To je pereč in resen problem, ki ga kot kaže ni moč rešiti čez noč in enostavno. Prihod anesteziologov iz tujine naj bi bil kot začasen ukrep prvi korak k urejanju kadrovskega pomanjkanja. Nato naj bi čez leta izšolali in zaposlili svoj kader. Vsi upamo, posebej pa še pacienti, da bo ta problem rešen čim prej in da bomo konec leta lahko izpolnili redni program, kot vedno doslej. Sicer pa nam ta številka Naše bolnišnice, obogatena s prispevki Medicinske fakultete, prinaša dogajanje v obeh ustanovah v zadnjih nekaj mesecih, ki so bili plodni in bogati. O tem se skozi prebiranje prepričajte sami. Marec je mesec, posvečen dekletom, ženam in materam, brez katerih bi bil svet nezanimiv in nepopoln. Hvala vsem dekletom, ženam in materam za njihov prispevek in trud za lepši vsakdan.

Hkrati vam želim vesele velikonočne praznike! Ker bo naslednja številka izšla šele tik pred poletjem, vam želim tudi veselo praznovanje dneva upora ter prvomajskih praznikov!

Janez Lencl, univ. dipl. ing.
glavni in odgovorni urednik

Nova predsednica Sveta zavoda UKC Maribor

Avtor: Š. P.

Foto: R. G.

V začetku marca 2016 je bila sklicana 12. redna seja Sveta zavoda z nekaterimi novimi člani. Vlada je namreč sredi februarja razrešila predsednika in nekatere člane sveta zavoda UKC Maribor, ki so ta položaj zasedli jeseni 2013.

Iz sklepa vlade je bilo razvidno, da so bili razrešeni nekateri predstavniki sveta zavoda, in sicer Ingmar Bloudek, Bogdan Čepič, Avgust Rebič, Anton Zorko in Simona Poljanšek. Do izteka mandata je vlada imenovala nove člane – Ljuba Germiča, Draga Naberšnika, Stanislavo Naterer, Simona Trpina in Renato Babič Valentinčič. Na začetku seje je vse prisotne nagovoril in se zahvalil za sodelovanje razrešeni predsednik Bogdan Čepič. Sejo so nadaljevali z izvolitvijo funkcije novega predsednika, ki jo je prejela Vlasta Kovačič Mežek.

Vodstvo bolnišnice je članom sveta zavoda predstavilo Letno

12. redna seja Sveta zavoda.

poročilo za leto 2015, ki je bilo razdeljeno na dva glavna sklopa – poslovno in računovodsko poročilo. Na dnevnem redu seje pa je največ zanimanja požela informacija o razmerah na Oddelku za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin. Večji del informacij o dogajanju na oddelku in reševanju nastale situacije je predstavil direktor v sodelovanju s svojimi sodelavci z različnih področij. Člani sveta zavoda so postavili še nekaj dodatnih vprašanj in se dokončno seznanili s problematiko pomanjkanja anesteziologov ter predlagali pripravo končnega poročila o postopkih kratkoročnih rešitev. Sejo so po nekaj urah zaključili v prisotnosti nekaterih predstavnikov medijskih hiš.

Nova predsednica Sveta zavoda Vlasta Kovačič Mežek.

Novi člani Sveta zavoda.

Rezultati vprašalnika o potovalnih navadah zaposlenih

Avtorici: T.Š.M., R.G.

Iz Direktorata za okolje Ministrstva za okolje in prostor RS smo septembra prejeli Vprašalnik o potovalnih navadah zaposlenih, s katerim smo želeli ugotoviti način prihoda v službo in motiviranje za okolju prijazen način prihoda v službo.

Vprašalnik smo razdelili med 3050 zaposlenih v UKC Maribor. Vrnjenih smo dobili 1184 vprašalnikov. Odzivnost je bila 38,82 %. Raziskavo smo izvajali med 14. septembrom in 31. decembrom 2015.

Vprašalnik je bil sestavljen iz petih vprašanj. Vsi oddani vprašalniki niso vsebovali odgovorov na vseh pet vprašanj. Tako je bila odzivnost po posameznih vprašanjih sledeča:

Na prvo vprašanje je od oddanih 1184 vprašalnikov odgovorilo 1184 anketirancev, kar je 100 %.

Na drugo vprašanje je od oddanih 1184 vprašalnikov odgovorilo 1174 anketirancev, kar je 99,16 %.

Na tretje vprašanje je od oddanih 1184 vprašalnikov odgovorilo 1115 anketirancev, kar je 94,18 %.

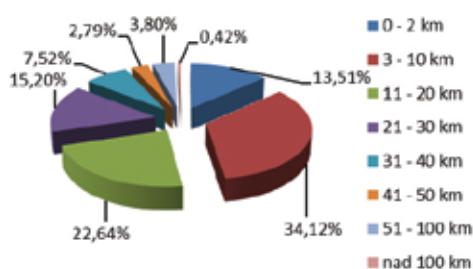
Na četrto vprašanje je od oddanih 1184 vprašalnikov odgovorilo 548 anketirancev, kar je 46,28 %.

Na peto vprašanje je od oddanih 1184 vprašalnikov odgovorilo 453 anketirancev, kar je 38,26 %.

Rezultati so bili sledeči:

1. Na vprašanje, koliko kilometrov so zaposleni oddaljeni od službe, smo prejeli naslednje rezultate:

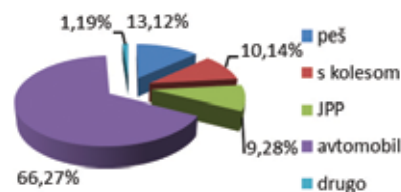
Od doma do službe imam	rezultati	%
0 - 2 km	160	13,51
3 - 10 km	404	34,11
11 - 20 km	268	22,64
21 - 30 km	180	15,20
31 - 40 km	89	7,52
41 - 50 km	33	2,79
nad 50 km	45	3,80
nad 100 km	5	0,42
število odgovorov skupaj	1184	100,00

Ugotovili smo, da je večina zaposlenih doma v bližini delovnega mesta. Skoraj polovica zaposlenih je namreč doma v okolju, oddaljenem največ 10 km od službe. Tistih, ki bi se vozili daleč (nad 100 km) na delovno mesto je izjemno malo, zgolj 0,42 %.

2. Na vprašanje, na kakšen način zaposleni prihajajo v službo, smo prejeli naslednje rezultate:

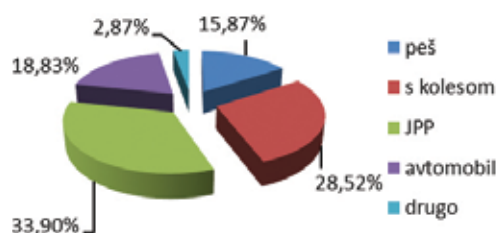
V službo prihajam na naslednji način	rezultati	%
peš	154	13,12
s kolesom	119	10,14
JPP	109	9,28
avtomobil	778	66,27
drugo	14	1,19
število odgovorov skupaj	1174	100,00

Kar 66 % zaposlenih v službo prihaja z avtomobilom. Tisti, ki so doma v bližini (od 0 do 2 km), hodijo v službo peš ali s kolesom. Ostali se poslužujejo drugih prevoznih sredstev oziroma na delo prihajajo z javnimi prevoznimi sredstvi (avtobus, vlak).

3. Na vprašanje, kako bi v službo prihajal okolju bolj prijazno, smo prejeli naslednje rezultate:

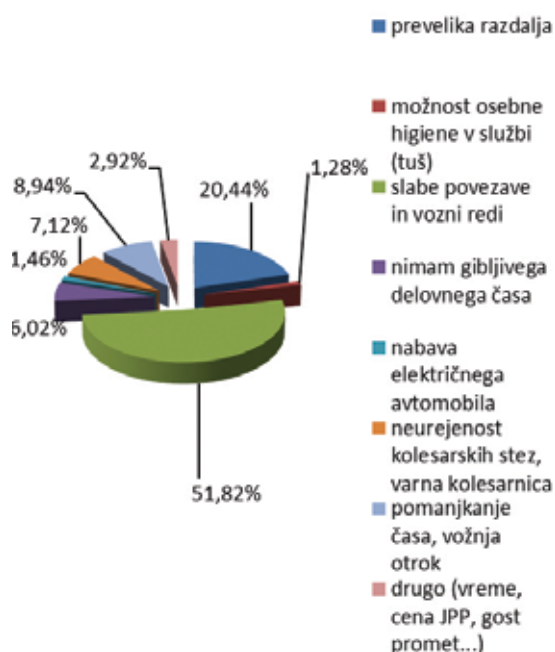
Če bi se odločil, da bi v službo prihajal okolju bolj prijazno, bi uporabil naslednji način prevoza:	rezultati	%
peš	177	15,87
s kolesom	318	28,52
JPP	378	33,90
avtomobil	210	18,83
drugo	32	2,87
število odgovorov skupaj	1115	100,00

Večina vprašanih bi se na delovno mesto vozila s kolesom ali z javnim potniškim prometom, če bi imela to možnost. Nekaj bi jih raje delalo od doma ali se vozilo z e-avtomobilom, e-kolesom oziroma e-skuterjem. Teh je 2,87 %.

4. Na vprašanje, zakaj do sedaj niso uporabljali tega načina prihoda smo prejeli naslednje rezultate:

Da do sedaj nisem uporabljal tega načina prihoda v službo, motilo me je:	rezultati	%
prevelika razdalja	112	20,44
možnost osebne higiene v službi (tuš)	7	1,28
slabe povezave in vozni redi	284	51,82
nimam gibljivega delovnega časa	33	6,02
nabava električnega avtomobila	8	1,46
neurejenost kolesarskih stez, varna kolesarnica	39	7,12
pomanjkanje časa, vožnja otrok	49	8,94
drugo (vreme, cena JPP, gost promet ...)	16	2,92
število odgovorov skupaj	548	100,00

Rezultati vprašalnikov so pokazali, da zaposleni ne uporabljajo okolju prijaznega načina prihoda v službo zaradi slabih povezav in voznih redov. Sem sodijo tako železniški, kot tudi avtobusni prevozi mestnega in primestnega prometa. Večje število jih je tudi izrazilo nezadovoljstvo s postavitvijo avtobusnih postaj, saj so avtobusne postaje primestnega prometa precej oddaljene od naše ustanove. Prav tako se je med pogostejšimi pogovori znašel tudi odgovor prevelika razdalja. Prevelika razdalja in posledično več postajališč javno-prometnih povezav povzroča preveliko izgubo časa za zaposlene. Več zaposlenih bi se na delovno mesto vozilo tudi s kolesi, če bi imeli urejeno kolesarnico, saj se na območju UKC Maribor ponavljajo kraje koles. Nekateri moti tudi slaba gibljivost delovnega časa, saj je tako težje uskladiti javni prevoz in pravočasno prisotnost na delu.

5. Na vprašanje, kaj bi jih spodbudilo za nov okolju prijazen način prihoda v službo, smo prejeli naslednje rezultate:

Da bi se lažje odločil za nov okolju prijazen način prihoda v službo, bi me spodbudilo:	rezultati	%
organiziran prevoz, cenejši prevoz	43	9,49
boljše povezave	201	44,37
pomanjkanje časa	16	3,53
gibljiv delovni čas	35	7,73
več stojal za kolo, varna kolesarnica	56	12,36
urejene kolesarske steze	21	4,64
višji potni stroški, kilometrina, subvencije	41	9,05
selitev bližje službi	15	3,31
drugo (vrtec v UKC, vreme, nabava kolesa, višja plača, manjši napor na delovnem mestu ...)	25	5,52
število odgovorov skupaj	453	100,00

Slabo polovico vprašanih bi k okolju prijaznejšemu načinu prihoda v službo spodbudile boljše povezave in cenejši JPP. Tisti, ki stanujejo v bližini, bi se posluževali tudi prihoda s kolesom, vendar samo v primeru, da bi imeli več prostora za kolesa, ki bi bila varovana. Nekateri si želijo organiziran prihod v službo tudi s strani delodajalca. Če bi država omogočila višje subvencije, bi si nekaj anketiranih nabavilo e-avtomobil. Nekateri si želijo vrtec v ustanovi oziroma manjši napor na delovnem mestu.

Prva uspešna napotitev nosečnice s sindromom transfuzije od dvojčka k dvojčku na zdravljenje v tujino

Avtorji: Tamara Serdinšek, Veronika Anzeljc, Faris Mujezinović

Oddelek za perinatologijo Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor se kot drugi največji porodniški center v državi in hkrati tudi terciarna ustanova pri svojem delu ukvarja z diagnostiko in zdravljenjem številnih, tudi redkih obolenj, ki lahko predstavljajo nevarnost tako za mater kot za njenega še nerojenega otroka oziroma otroke.

Pred kratkim smo se srečali s stanjem, ki je v hudi obliki povezano z visoko fetalno oziroma perinatalno umrljivostjo in od klinikov zahteva natančno diagnostiko ter hitro napotitev na zdravljenje. Gre za tako imenovan sindrom transfuzije od dvojčka k dvojčku (ang. twin-to-twin transfusion syndrome – TTTS), ki se pojavi kot posledica znotrajmaternične transfuzije krvi od enega dvojčka (donorja) k drugemu (prejemniku). TTTS se lahko pojavi samo pri nosečnostih z dvojčki, in sicer s tako imenovanimi monozigotnimi (enojajčnimi) dvojčki, ki so monohorionski (imajo skupno posteljico). Zaradi pretoka krvi od enega dvojčka k drugemu je donorski dvojček manjši in pogosto slabokrven, prejemnik pa večji in pleoričen. Zanju so zelo značilne tudi razlike v količini plodovnice.

Od vseh nosečnosti z dvojčki je približno ena tretjina monozigotnih in se v splošni populaciji pojavljajo z incidenco 3–5 na 1000 nosečnosti. Med monozigotnimi dvojčki je 60–75 % monohorionskih dvojčkov, TTTS pa se pojavi pri 5–38% le-teh. Sindrom se najpogosteje pojavi med 16. in 26. tednom nosečnosti, lahko se razvije tudi v roku nekaj dni, izid pa je odvisen od pravočasne napotitve na ustrezno zdravljenje. Metodo izbora za zdravljenje TTTS danes predstavlja fetoskopska laserska ablacija placentalnih žilnih anastomoz, preko katerih poteka pretok krvi od enega dvojčka k drugemu. Če poseg zaradi tehničnih omejitev ali slabega stanja enega ploda ni možen, se lahko fetoskopsko opravi okluzija popkovnice enega ploda, s čimer se omogoči možnost preživetja drugemu.

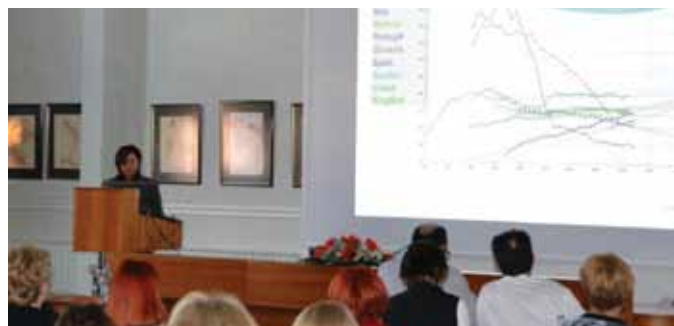
Nam najbližji center, ki takšne posege opravlja, je Univerzitetni klinični center Gradec v Avstriji, in sicer njihova Enota za intrauterino lasersko terapijo. Njen predstojnik prof. dr. Philipp Klaritsch, dr. med., bo marca letos obiskal Maribor v sklopu srečanja Vloga cf-DNA testiranja v prenatalni diagnostiki. Ob prvem tovrstnem sodelovanju med obema klinikama smo pacientko pravočasno premestili v Gradec, kjer so izvedli intrauterin poseg. To je bila naša prva direktna napotitev na zdravljenje v tujino zaradi TTTS. S hitro diagnostiko in ukrepanjem smo bili priča ugodnemu izidu zdravljenja in hkrati pridobili dragocene izkušnje ter odprli pot nadaljnjemu sodelovanju med obema ustanovama.

Poročilo s tretje učne delavnice z naslovom Obravnava zdrave nosečnice v ginekološki dispanzerski ambulanti

Avtorja: Sarah Dobnik, Iztok Takač

Foto: T. Š. M.

V petek, 22. januarja 2016, je v UKC Maribor potekala že tretja učna delavnica z naslovom Obravnava zdrave nosečnice v ginekološki dispanzerski ambulanti v organizaciji Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor (slika 1). Učna delavnica je bila namenjena zdravnikom specializantom ter specialistom ginekologije in porodništva, specializantom in specialistom družinske medicine, zdravnikom pripravnikom, medicinskim sestram in zdravstvenim administratorjem iz celotne Slovenije. Srečanja se je udeležilo veliko število zdravnikov različnih strok, pa tudi drugih delavcev v zdravstvu.

Irena Kirar Fazarinc

Tamara Serdinšek

Teme predavanj so bile razdeljene v dva vsebinska sklopa. V prvem delu smo zdravo nosečnico obravnavali s stališča zdravnika. Po pozdravnih besedah red. prof. dr. Iztoka Takača je prim. Danilo Maurič predaval o posebnostih nosečnosti pri mladostnicah. Kako je potrebno skrbeti za dojke in opravljati samopregled v nosečnosti, nam je predstavila izr. prof. dr. Darja Arko. Na kaj moramo biti pozorni pri ultrazvočnih pregledih v prvi polovici nosečnosti, nas je opozorila doc. dr. Vida Gavrič Lovrec in na kaj v drugi polovici nosečnosti doc. dr. Faris Mujezinović. Sledilo je izredno slikovito predavanje prim. izr. prof. dr. Alenke Repše Fokter o citološki analizi in klasifikaciji BMV v nosečnosti (slika 2). Ali so nosečnice po OBMP res nekaj posebnega, smo izvedeli v predavanju Polone Kores Testen. Asist. Veronika Anzeljc je predstavila laboratorijske preiskave v nosečnosti. Asist. Maja Lampelj pa je razrešila dileme o spolnosti v nosečnosti. Izr. prof. dr. Samo K. Fokter je predaval o težavi, ki pesti vsako nosečnico – bolečina v križu.

V drugi sklop predavanj pa so bila uvrščena predavanja s področja negovalnih in administrativnih vidikov obravnave zdrave nosečnice. Red. prof. dr. Iztok Takač je predstavil pomembnost temeljite anamneze in pravilno izpolnjene materinske knjižice. Na kaj moramo biti pozorni med kliničnim pregledom zdrave nosečnice, je povedala Tadeja Štrumbelj. Prim. Tatjana Kodrič nam je predstavila patološke spremembe materničnega vratu v nosečnosti. Katere preglede med nosečnostjo lahko opravi diplomirana medicinska

sestra in kaj zajemajo, je predavala Danijela Pušnik. Vedno perečo tematiko poroda na domu je predstavila asist. Tamara Serdinšek (slika 3). Sledilo je predavanje mag. Irene Kirar Fazarinc o fetalni smrti (slika 4). Pravila ZZZS o evidentiranju in obračunavanju zdravstvenih storitev v nosečnosti nam je razložila Aleksandra Bola Natek. Nekoliko bolj psihološko obarvano tematiko o pripravi na starševstvo je predstavila Rosemarie Franc. Kakšne so posebnosti referenčnih ambulant pri obravnavi in vodenju zdrave nosečnice je predaval Veselin Šučur. Sledila so še nekoliko bolj administrativ-

Alenka Repše Fokter

no obarvana predavanja o posebnostih vodenja zdrave nosečnice v ambulanti zdravnika koncesionarja doc. dr. Damirja Franiča, o napotitvi na porod je predavala Renata Završnik Mihič in o MKB klasifikaciji, beleženju storitev in posegov v nosečnosti je predavala asist. mag. Mateja Marčec.

Tudi tokratna učna delavnica je bila zelo uspešna; tako iz organizacijskega kot strokovnega vidika. Poleg 26 predavateljev in moderatorjev se je delavnice udeležilo še 109 udeležencev. V zaključni razpravi se vedno pokaže, kateri vidiki obravnave so najbolj težavni – administrativni. Kot vsa leta do sedaj, je tudi letos izšel zbornik vseh predavanj na 228 straneh, ki služi kot dragoceno učno gradivo na poti do čim bolj kvalitetnega dela v ginekološki dispanzerski ambulanti.

Učne delavnice se je udeležilo 135 udeležencev.

OAA – Porodna anestezija

Avtor: Andreja Möller Petrun

Foto: Slavica Keršič

Na Medicinski fakulteti v Mariboru so 9. in 10. oktobra letos potekale delavnice in predavanja na temo porodna analgezija in anestezija. Glavni organizator je bila predsednica Sekcije za porodno analgezijo in anestezijo (SPAA) pri Slovenskem združenju za anesteziologijo in intenzivno medicino (SZAIM) Jožica Wagner Kovačec. Izobraževanje je potekalo pod okriljem SPAA, SZAIM, Oddelka za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin UKC Maribor, Medicinske fakultete Univerze v Mariboru in Zdravniškega društva Maribor.

Utrinek z UZ delavnic OAA porodna anestezija.

Izobraževanje so vodili priznani strokovnjaki s področja porodne analgezije in anestezije iz Velike Britanije. Vsi predavatelji so specialisti anesteziologi in člani britanskega združenja za porodno analgezijo in anestezijo (Obstetric Anaesthetists' Association – OAA). OAA je združenje porodnih anesteziologov s sedežem v Londonu, ki skrbi za teoretično in praktično učenje anesteziologov in drugih zdravstvenih delavcev na področju porodne analgezije in anestezije, pripravlja smernice z omenjenega področja ter informacije za laično javnost. Izdajajo tudi lastno strokovno revijo International Journal of Obstetric Anesthesia (IJOA). V OAA se lahko včlanijo anesteziologi iz celega sveta.

Za omenjeno izobraževanje si je vzelo čas kar pet predavateljev z otoka.

Felicity Plaat prihaja iz bolnišnice Queen Charlotte's Hospital v Londonu. Je anesteziologinja svetovalka in poučuje na šoli Imperial College School of Medicine v Londonu. Aktivno sodeluje na številnih multidisciplinarnih treningih tako v Veliki Britaniji kot tudi po svetu.

Nuala Lucas je anesteziologinja svetovalka v bolnišnici Northwick Park Hospital v Harrowu. Je predsednica izobraževalnega komiteja OAA. Sodelovala je pri prenovi smernic

NICE za carski rez 2011.

Garry Stocks prihaja iz bolnišnice Queen Charlotte's & Chelsea Hospital v Londonu. Je blagajnik in član izobraževalnega komiteja OAA.

Upma Misra je anesteziologinja svetovalka v bolnišnici Sunderland Royal Hospital. Je članica nadzornega odbora OAA in aktivna članica v Združenja britanskih in irskih anesteziologov (Association of Anaesthetists of Great Britain and Ireland – AAGBI).

Gordon Yuill je anesteziolog svetovalec v bolnišnici Stockport NHS Hospital. Poučuje na Univerzi v Salfordu in se udeležuje pri promociji varne porodne anestezije in analgezije v Armeniji in Ugandi.

Po uvodnem pozdravu Jožice Wagner Kovačec in Felicity Plaat smo si najprej ogledali prostore nove mariborske Medicinske fakultete, ki ima res ekskluzivno lego s pogledom na Lent. Nato smo se razdelili v tri skupine. Vsaka skupina se je udeležila treh delavnic, ki so potekale v simulacijskem centru Medicinske fakultete.

Delavnico Ultrazvok v porodni anesteziji je vodil Gordon Yuill. Najprej nam je razložil nekaj teoretičnih osnov za uporabo ultrazvoka v porodni anesteziji. Nato smo na živih modelih vadili identifikacijo in oceno globine do epiduralnega prostora. Ultrazvok je uporaben predvsem pri anatomsko manj ugodnih porodnicah (npr. debelih) za lažje vstavljanje epiduralnega katetra. V drugem delu se je vsak udeleženec naučil ultrazvočnega prikaza anatomije trebušne stene za izvajanje bloka TAP (transversus abdominis plane), ki je pomemben del multimodalne analgezije po carskem rezu. V UKC Maribor blok TAP uspešno uporabljamo, a ga zaradi tehničnih možnosti trenutno izvajamo po slepi metodi.

Delavnico Obsežna obporodna krvavitev sta vodili Felicity Plaat in Upma Misra. Najprej sta nam predstavili zanimivo študijo, kjer so na podlagi prepojenosti različnih zloženec, kompres, rjuh itd. z rdečo obarvano tekočino zdravstvene delavce porodnega tima spraševali po količini izgubljene krvi. Zanimivo je, kako je možno na enostaven način pridobiti izkušnje in ustrezno oceniti obsežnost krvavitve. Nato smo se preizkusili v vzpostavljanju intraosalne poti. Intraosalna pot izhaja sicer iz vojne medicine, uspešno se uporablja v urgentni medicini, ko ni možno vzpostaviti intravenske poti. V primeru obsežne

obporodne krvavitve je lahko življenjsko pomembna alternativa intravenski poti. Na koncu smo sodelovali v scenariju obsežne poporodne krvavitve na lutki, ki je v resničnem življenju velik izziv tako za anesteziologa kot za porodničarja.

Delavnico Nujni carski rez 1. stopnje sta vodila Garry Stocks in Nuala Lucas.

Po definiciji OAA se mora otrok pri nujnem carskem rezu 1. stopnje roditi najkasneje v pol ure po postavitvi indikacije za carski rez, saj gre za stanje, ki ogroža življenje matere in/ali otroka. Na podlagi praktičnih primerov smo razpravljali o stopnji nujnosti carskega reza, optimizaciji časovnega poteka priprave in izvedbe carskega reza, ki zahteva sodelovanja celotnega porodnega tima. Razpravljali smo tudi o izboru ustrezne anestezijske tehnike in ostalega ukrepanja glede na indikacijo za carski rez.

V primeru, da ni na voljo neonatologa, naj bi bil vsak anesteziolog usposobljen za oskrbo novorojenčka, ki ima takoj po rojstvu težave. Tako je bila praktična oskrba novorojenčka v dihalni stiski v drugem delu delavnice dobrodošla obnova znanja za udeležence na tem področju.

Delavnicam je sledila dolga večerja s prijetnim druženjem.

Naslednji dan sta nas najprej pozdravila vršilec dolžnosti predstojnika Oddelka za anesteziologijo, intenzivno terapijo in terapijo bolečin UKC Maribor prim. Zoran Zabavnik in predstojnik Katedre za anesteziologijo Medicinske fakultete UM prof. dr. Mirt Kamenik.

Sledili so štirje sklopi zanimivih predavanj.

V prvem sklopu so nam predstavili aseptično tehniko za izvajanje področnih blokad ter posebej opozorili na nevrotoksičnost klorheksidina, ki je trenutno razkužilo izbora. Predstavili so nam tudi nekaj nasvetov za uspešno epiduralno analgezijo. V drugem sklopu smo se ponovno seznanili s stopnjami nujnosti carskega reza ter ustreznim ukrepanjem. Zaupali so

nam tudi nekaj praktičnih nasvetov za uspešno regionalno anestezijo ter kako ukrepati, če porodnica kljub regionalni anesteziji toži zaradi bolečine.

Po kosilu so nam predstavili triletno poročilo o umrljivosti porodic v Veliki Britaniji (2009–2012), ki je bila 10/100.000: za dve tretjini smrti so krive pridružene bolezni, ena tretjina pa jih umre zaradi zapletov med in po porodu. Med vzroki umrljivosti so še vedno tudi preprečljivi vzroki, saj je imelo tri četrtni umrlih zdravstvene težave še preden so zanosile. Z dobrim predporodnim vodenjem nosečnic s pridruženimi boleznimi in s pravočasnim prepoznavanjem grozečih zapletov med in po porodu ter hitrim ukrepanjem multidisciplinarnе ekipe je namreč možno še znižati obolevnost in umrljivost. Dejstvo, da ima Slovenija trenutno manjšo smrtnost mater kot Velika Britanija, je predavatelje očitno malce presenetilo. Vredno se je potruditi, da tako dobro stanje kljub trenutnemu splošnemu stanju v naši državi tudi ohranimo.

Sledilo je predavanje o ukrepih v primeru kolapsa porodnice in ugotavljanju možnih vzrokov. Ponovili smo temeljne in dodatne postopke oživljanja nosečnice in porodnice. Med oživljanjem je potrebno predvsem paziti, da maternica s plodom ne pritiska na spodnjo votlo veno (ročni premik na levo stran). Če v štirih minutah ne uspemo povrniti znakov življenja, naj bi se opravil carski rez, ki potencialno lahko reši obe življenji.

Po odmoru je sledilo predavanje o prepoznavanju in zdravljenju obporodne sepse. V dobi čim hitrejšega odpuščanja porodic iz porodnišnice se povečuje možnost, da se spregledajo potencialno ogrožene matere. Predavatelji so nato izpostavili prepoznavanje obvladovanja obsežne obporodne krvavitve, ki zahteva zbrano in hitro ukrepanje celotnega porodnega tima. Izobraževanje smo zaključili s predavanjem o postpunkcijskem glavobolu, ki se lahko pojavi po nenamerni punkciji dure pri vstavljanju epiduralnega katetra. Študije potrjujejo, da postpunkcijski glavobol ne predstavlja le akutnega problema, ampak pomeni večjo možnost za pojav kroničnega glavobola. Zato je zelo pomembno, da se izvedejo vsi možni ukrepi za njegovo preprečevanje in zdravljenje. Zlati standard zdravljenja je še vedno tako imenovana »krvna krpica« (blood patch). Postopek ni brez tveganja, zato je pomembna brezhibna izvedba. Druga možnost pa je vstavljanje katetra v spinalni prostor, s čimer naj bi se preprečil nastanek glavobola.

Tako smo polni že znanih in novih podatkov zaključili to zanimivo in uporabno izobraževanje. Kljub kislemu vremenu, ki je predavateljem morda zbujalo občutke domačnosti, je izobraževanje pri večini pustilo pozitiven vtis.

Predavatelji so bili navdušeni nad izobraževalnimi možnostmi, ki jih nudi Medicinska fakulteta. Prav tako niso mogli skriti navdušenja nad naravnimi lepotami, okusno pitno vodo, dobro hrano in odličnim štajerskim vinom. Večer pred odhodom so ob pristni slovenski hrani in kapljici kar deževale ideje o možnih temah za naše naslednje skupno sodelovanje. Vsi so zatrdili, da bi z veseljem prišli še kdaj.

Udeleženci OAA.

Svečana podelitev najvišjih priznanj za strokovno delo na področju zdravstvene in babiške nege Srebrni znak

Avtor: Ksenija Pirš

Foto: Jože Pristovnik in arhiv

Najvišje priznanje za strokovno delo v regiji, Srebrni znak Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor je spremljal stanovski pevski zbor La Vita.

V želji, da si namenimo pozornost v predprazničnem času, smo za medsebojno druženje izbrali večer ob koncu leta 2015 v prostorih Centra vojaških šol v mariborski Kadetnici na Studencih in podelili najvišja regijska priznanja za delo na področju zdravstvene in babiške nege.

Gostil nas je polkovnik mag. Vilibald Polšak, poveljnik Centra vojaških šol, zbrane pa je nagovoril poveljnik polkovnik Zoran Vobič, predstavnik zdravstvene službe Slovenske vojske. Zgled medsebojnega sodelovanja s Slovensko vojsko je dragocena izkušnja, ki jo naše društvo želi razvijati tudi v prihodnje, saj smo, tudi ob trenutnih dogodkih pokazali, da tesno sodelujemo in se srečujemo v skrbi za ljudi, zato se za to priložnost iskreno zahvaljujemo.

Večer smo namenili vsem, ki so bili z nami ter tistim, ki so v našem spominu zapisani kot ljudje, ki so živeli v poslanstvu skrbi za ljudi, tistim, ki so bili v teh trenutkih na svojih delovnih mestih, predsednicam skozi desetletja ter častnim članicam društva – brez njih bi danes ne obhajali že 68. obletnice društvenega delovanja.

Ob tej priložnosti so bili z nami podžupanja Mestne občine Maribor Jelka Črnivec, stanovska kolegica in članica, podpredsednik Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije – Zveze strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije Jože Prestor, izvršna direktorica Monika Ažman, koordinator odbora strokovnih sekcij Dejan

Doberšek, predsednica Sekcije medicinskih sester in babic Anita Prelec ter predsednik Sekcije reševalcev v zdravstvu Darko Čander, predsedniki in podpredsedniki drugih regijskih društev, predstavniki vodstev zavodov v regiji ter mnogi drugi.

Hvala vsem, ki ste nas počastili s svojo družbo in nam izrekli voščila, priznanja ter spodbudne misli. Voščilu ste se pridružili tudi sodelavci iz zdravstvenih timov, najožji sodelavci, zdravniki in drugi, saj sodelujemo v skupnih prizadevanjih. Mnogi ste bili z nami, nagrajenci, vašimi in našimi sodelavkami, sodelavci.

S svojo prisotnostjo ste pokazali, da nam vloge, ki jo imata zdravstvena in babiška nega, ni težko pripisati in izrekli spoštovanje poslanstvu, ki ga opravljamo. Sporočate zavedanje, da so za odgovorno delo potrebna sožitja in skupna prizadevanja vseh, kar je še posebej spodbudno.

Osrednji namen večera je bil izkazati spoštovanje mnogim prizadevanjem, ki so preživela dolga desetletja družbenih sprememb in nekaterih prelomnic v naših življenjih in družbi, ter izkazati spoštovanje in priznanje vlogi zaposlenih v zdravstveni in babiški negi, ki na vseh ravneh delovanja odgovorno razvijata svoje strokovno področje.

Nagrajencem, ki svoje vrednosti ne vežejo na priznanja drugih, temveč potrditev pri delu iščejo v njegovem namenu, smo podelili priznanja za delo, ki je častno, ker ga preplavlja ne le dolžnost, temveč zavzetost.

Prejemniki priznanj so Alma Hren, pomočnica direktorice za področje zdravstvene nege Doma dr. Jožeta Potrča Poljčane, Ana Mlakar, učiteljica praktičnega pouka dijakov v UKC Maribor in strokovnih predmetov na Srednji zdravstveni in kozmetični šoli Maribor, Erika Marin, diplomirana medicinska sestra, specialistka informatike v zdravstvu in zdravstveni negi ter babica z Oddelka za perinatologijo, Zdenka Šlag, upokojena medicinska sestra z Oddelka za ortopedijo, Helena Rokavec, diplomirana medicinska sestra iz Zdravstvenega doma dr. Adolfa Drolca Maribor, OE Zobozdravstvo in tim zdravstvene nege Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor.

Zdenka Šlag si je izobrazbo srednje medicinske sestre pridobila na Sre-

dnji zdravstveni šoli Maribor, ki jo je uspešno zaključila leta 1976. Svojo poklicno pot je pričela kot srednja medicinska sestra pripravnica na Oddelku za ortopedijo in fizioterapijo takratne Splošne bolnišnice Maribor.

Po opravljenem strokovnem izpitu je ostala zaposlena na Oddelku za ortopedijo še nadaljnjih 38 let – vse do pred nekaj dnevi, ko se je zasluženo upokojila.

Zdenka Šlag je s spoštovanjem posameznikove integritete, empatičnim pristopom do bolnikov, njihovih najbližjih in pozitivnim delovanjem, komunikacijo in osebnim odnosom promovirala medosebne odnose kot temelj zdrave organizacije. Human odnos v zdravstvenem timu je zagovarjala kot osnovno vodilo pri delovanju posameznika v zdravstveni negi. Strokovnost, natančnost, spoštovanje, poštenje, redoljubnost, srčnost in globoki čut za sočloveka so njene osebne in poklicne vrednote.

Zdenka Šlag je z rednim strokovnim izobraževanjem skrbela za kakovostno obravnavo bolnikov. Bila je predana stroki zdravstvene nege in poklicni skupini srednjih medicinskih sester in se je že od vsega začetka borila za priznanje zdravstvene nege kot stroke ter za spoštovanje poklica medicinske sestre v širši lokalni skupnosti. Poklic srednje medicinske sestre je opravljala z ljubeznijo in ponosom.

Številnim medicinskim sestram in zdravstvenim tehnikom je olajšala prve korake na njihovi poklicni poti, jih spodbujala, jim v srce polagala skrb in spoštljiv ter hkrati profesionalen pristop k bolniku. Pod njenim budnim očesom mentorice ni bilo časa za improviziranje – osredotočala se je na bolnika, postopke in posege, veljavne standarde in celostno obravnavo bolnika.

Svoje zdravstveno in vzgojno-izobraževalno delo je posvečala zdravstveni negi ortopedskega bolnika – kako delovati v domačem okolju po operativnem posegu. Delovanje Zdenke Šlag je bil pomemben prispevek k razvoju in promociji zdravljenja ortopedskih obolenj.

Ves čas svojega strokovnega delovanja je bila zagovornica in borka za vrednote v zdravstveni negi, kar izkazuje s svojim lastnim delom in življenjem v družini ter lokalni skupnosti. Od vsega začetka je bila sindikalni zaupnik zaposlenih Oddelka za ortopedijo in se je aktivno vključevala v borbo za pravice delavcev.

V prostem času deluje v Kulturnem društvu Lovrenc na Pohorju, kjer skupaj z možem skrbita za organizacijo kulturnih prireditev. Hkrati v lokalni skupnosti aktivno pomaga vsem, ki potrebujejo pomoč s področja zdravstvene nege.

Je ponosna članica Zbornice-Zveze in Društva medicinskih

sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor.

Delo Zdenke Šlag je pomemben prispevek k zdravstveni obravnavi ortopedskega bolnika in ne nazadnje tudi dobrega počutja njenih sodelavcev. Ni pomembna ura, ne dan, ne vreme, Zdenka je vedno pripravljena priskočiti na pomoč.

Predlagatelj: Kolektiv zdravstvene nege Oddelka za ortopedijo
Predlog je podprl Strokovni svet za zdravstveno nego UKC Maribor.

Erika Marin je v porodnem bloku Oddelka za porodništvo Splošne bolnišnice Maribor, danes UKC Maribor, kot ponosna medicinska sestra – babica začrtala svojo karierno pot. Kasneje je zaposlitev za nekaj časa prekinila, saj se je odločila za redni študij zdravstvene nege in diplomirala na takratni Visoki zdravstveni šoli Univerze v Mariboru. Dve leti kasneje

je opravila dodatne izpite po merilih za prehode. Leta 2007 je uspešno zagovarjala specialistično delo in si pridobila naziv specialistka informatike v zdravstvu in zdravstveni negi.

Erika Marin ves čas službovanja izkazuje neprecenljivo pripadnost babištvu. Je tudi predavateljica v Šoli za bodoče starše in avtorica številnih strokovnih člankov. Aktivno se je udeležila raznih znanstvenih in mednarodnih konferenc, kakor tudi strokovnih srečanj medicinskih sester – babic. Dolgo obdobje je sodelovala kot svetovalka bodočim staršem v združenju »Štorklja«.

Od leta 2006 do 2015 je bila vodja porodnega bloka Oddelka za perinatologijo. Od marca 2015 je namestnica strokovne vodje Oddelka za perinatologijo. Pri Zbornici – Zvezi je članica Častnega razsodišča 1. stopnje. Je habilitirana zunanja sodelavka Fakultete za zdravstvene vede Univerze v Mariboru in mentorica tako študentom zdravstvene nege, kakor tudi študentom babištva. Je mentorica skoraj vsem novo zaposlenim babicam in babičarjem Oddelka za perinatologijo.

Erika Marin deluje na svojem področju izredno profesionalno in strokovno. Je predana svojemu poklicu, je intuitivna in izkazuje empatični odnos do porodnic, nosečnic in otročnic. V središče skrbi vedno postavi porodnico z družino, s ciljem vodenja načrtovanega poroda.

Strokovni prispevek Erike Marin k napredku babiške stroke je neprecenljiv.

Predlagatelj:

SVZN Klinike za ginekologijo in perinatologijo Danijela Pušnik
Člani kolegija strokovnih vodij zdravstvene nege Klinike za ginekologijo in perinatologijo

Sodelavci in sodelavke Oddelka za perinatologijo
Predlog je podprl Strokovni svet za zdravstveno nego UKC Maribor.

Strokovni tim zdravstvene nege Oddelka za pljučne bolezni – medicinske sestre, zdravstveni tehniki in bolničarji, Simona Križ (strokovna vodja zdravstvene nege) in sodelavci Nataša Mernik, Aleksandra Filipčič, Irena Topolšek, Bojana Štok, Maja Klemenčič, Lidija Jurič-Ketiš, Boris Špes, Aleksandra Štesl, Suzana Trstenjak - Ornik, Mateja Požarnik, Polona Pahor, Dušanka Paklec, Mateja Letnik, Karmen Založnik, Anja Fras, Manja Weiss, Petra Večernik, Barbara Ivanovič, Frida Babič, Brigita Benko, Ljubica Kosi, Ljubica Mijatovič, Davorina Špurej, Dejan Štumberger, Aleksandra Zorko, Angela Klampfer, Darinka Selimovič, Miha Dežman, Manica Pečar, Zorica Radič, Marija Dušej, Veronika Lovrenčič, Darja Puhar, Mateja Čeh, Lidija Šabeder, Mirjana Mironov, Kristina Aleksič, Nino Kapun, Maša Košnik, Mojca Balažič, Žan Kokol, Matej Fesel, Tjaša Krajnc, Darja Krajnc.

Strokovni tim medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor se je v zadnjih letih razvil v kakovosten, učinkovit in uporabnikom prijazen tim zdravstvene nege. Poudariti je treba dobro medsebojno sodelovanje vseh članov negovalnega tima, kakor tudi odličen odnos do drugih sodelavcev zdravstvenega tima, kar se odraža v dosežkih na različnih področjih zdravstvene dejavnosti Oddelka za pljučne bolezni. Vidno je kakovostno izvajanje izobraževanja na področju zdravstvene nege na dodiplomski in podiplomski ravni, kakor tudi redno strokovno izobraževanje vseh članov in članic zdravstvene nege, ki so sami in skupaj s sodelavci aktivno sodelovali na številnih strokovnih srečanjih. Najpomembnejše dosežke predstavljajo strokovni razvoj in uvajanje novosti na področju inhalacijskega zdravljenja, aktivno sodelovanje pri izobraževanju pacientov, predvsem tistih, ki imajo predpisano inhalatorno terapijo ter že večletno sodelovanje z Društvom pljučnih in alergijskih bolnikov Slovenije. Strokovni razvoj negovalnega tima Oddelka za pljučne bolezni se kaže v kakovostni zdravstveni oskrbi, ki je bila

opažena tako s strani drugega zdravstvenega osebja UKC Maribor, kot s strani številnih zadovoljnih pacientov, ki so svoje zadovoljstvo izrazili s številnimi ustnimi in pisnimi pohvalami. Prizadevanja se izražajo v odnosu med pacienti in zaposlenimi ter med zaposlenimi znotraj zdravstvenega in negovalnega tima, pri čemer ima zdravstvena nega pomembno vlogo in pomembno sodeluje pri izboljšavah v kliničnem okolju.

Medicinske sestre in zdravstveni tehniki delujejo na različnih področjih zdravstvene nege, tako v hospitalnem kot ambulantnem delu oddelka. Aktivni so na področju bolnišnične higijene, pri preprečevanju bolnišničnih okužb, na področju prehrane in dietetike ter na drugih oskrbnih področjih, saj je zaradi dislociranosti oddelka, ki se nahaja na Slivniškem Pohorju, to še posebej obsežno področje dela, ki ga koordinira zdravstvena nega.

Strokovno znanje in empatičen ter etično zgleden odnos do pacientov in njihovih svojcev sta izhodišče njihovega delovanja, pri delu pa jih odlikuje tudi smisel za organiziranje in komunikacija.

Zaposleni v zdravstveni negi sodelujejo pri razvoju ožjih področij znotraj stroke, kot so pulmološko alergološka dejavnost, meritve pljučne funkcije, sistemsko onkološko zdravljenje, bronhoskopije in invazivne diagnostike ter v laboratoriju za motnje dihanja med spanjem. Poklicne aktivnosti zdravstvene nege, ki izhajajo iz življenjskih aktivnosti pacienta, v veliki meri vplivajo na ugodne izide zdravstvene oskrbe pacientov.

Z izjemnim prispevkom medicinskih sester se uspešno razvija tudi Šola inhalatorne terapije – trenutno le za hospitalizirane paciente.

Medicinske sestre razvijajo tudi področje strokovnega izpopolnjevanja zaposlenih, ki se srečujejo s tovrstnimi obolenji pacientov; znotraj in izven zavoda, v širši mariborski regiji in izven, samostojno ali v sodelovanju z drugimi organizatorji strokovnih izpopolnjevanj. Izvajajo mentorstvo dijakom, študentom, pripravnikom in novo zaposlenim v zdravstveni negi. So habilitirane klinične mentorice za področje zdravstvene nege kot strokovni sodelavci Fakultete za zdravstvene vede Univerze v Mariboru.

Aktivno sodelujejo tudi pri pripravi standardov aktivnosti zdravstvene nege, navodil za delo in zdravstveno-vzgojnih vsebin s strokovnega področja v UKC Maribor.

Obseg zdravstveno-vzgojnega dela zaposlenih v zdravstveni negi s pacienti in njihovimi svojci ter širšo družbo je izjemen. O tem pričajo njihovi številni zdravstveno-vzgojni materiali, s pomočjo katerih se aktivno vključujejo v promocijo zdravja ter osveščanje ljudi o pljučnih obolenjih.

Zaposleni v zdravstveni negi aktivno sodelujejo z različnimi strokovnimi združenji, pri čemer večkrat sodelujejo z avtorskimi predavanji ter tako strokovno področje dela predstavljajo tudi širši strokovni javnosti ter pri tem izhajajo iz lastnega kliničnega okolja.

So aktivne članice in člani strokovne Sekcije medicinskih sester in zdravstvenih tehnikov v pulmologiji pri Zbornici – Zvezi ter regijskega strokovnega Društva medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Maribor.

Predlagatelj: Koordinacija strokovnih vodij zdravstvene nege samostojnih medicinskih oddelkov.

Predlog je podprl Strokovni svet za zdravstveno nego UKC Maribor.

Iskreno Vam čestitamo, ponosni smo, da ste naše kolegice in kolegi!

Prejemniki priznanj od leve proti desni: Ana Mlakar, Zdenka Šlag, Erika Marin, Alma Hren, Helena Rokavec in Milena Frankič, predsednica Komisije za priznanja.

Kar včasih pogrešamo, je zahvala, ki naj bo izrečena na tem mestu:

Hvala, za vse, kar smo, ker ljudem dajemo upanje. To je največ, kar lahko človek stori za nekoga.

Hvala, ker ostajamo zavezani svojemu osebnemu in strokovnemu razvoju, neprekinjenemu, vseživljenjskemu učenju ter ponosno pripadamo svoji poklicni skupini.

Hvala. Ne le za osebno dobro, temveč za uresničitev strokovnih prizadevanj, ki jih razvijamo že desetletja, za ljudi, ki jim namenjam strokovno skrb in za generacije stanovskih kolegic in kolegov, ki prihajajo.

Za vse lepo in vredno, kar včasih spregledamo, se ozrimo okoli sebe in razmislimo, za kaj smo resnično hvaležni in kaj je zares pomembno. Mislimo pozitivno, delujemo iz srca, kajti vse, kar dajemo, se nam pomnoženo vrača.

Bilo nam je lepo. Pokazali smo, da cenimo, kar imamo!

To ste, spoštovane kolegice in kolegi, izrazili s svojo prisotnostjo, ki je v tako velikem številu izraz stanovske pripadnosti in je zato neprecenljiv!

Prejemniki priznanj, zaposleni v zdravstveni negi Oddelka za pljučne bolezni.

Didaktično usposabljanje kliničnih mentorjev na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Mariboru

Avtor: Slavko Cvetek

Foto: arhiv Slavko Cvetek

Izobraževanja medicinskih sester in diplomiranih zdravstvenikov (in zdravstvenih delavcev) si ne moremo zamišljati brez učenja in usposabljanja študentov v kliničnih okoljih, torej tam, kjer se prakticira zdravstvena nega oz. oskrba. Vloga, ki jo imajo pri tem klinični mentorji, je nepogrešljiva: omogočajo in spodbujajo učenje ter profesionalni razvoj študentov, izvajajo nadzor nad njihovim učenjem in delom ter ocenjujejo njihovo uspešnost. S svojim delom klinični mentorji predstavljajo most med univerzo (fakulteto) in zdravstveno oz. klinično ustanovo, torej povezujejo teorijo in prakso. Za opravljanje vseh teh zahtevnih nalog morajo mentorji biti ustrezno usposobljeni in svojo usposobljenost vseskozi nadgrajevati.

Na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Mariboru je 3. februarja 2016 potekala učna delavnica za klinične mentorje z naslovom »Sodobni pristopi k preverjanju in ocenjevanju znanja v kliničnem okolju«. Udeležilo se je 90 kliničnih mentorjev iz UKC Maribor in drugih zdravstvenih ustanov, ki sodelujejo pri izvajanju študija zdravstvene nege na Fakulteti za zdravstvene vede Univerze v Mariboru (FZV UM). Glavni cilj učne delavnice je bil, da se udeleženci seznajajo s sodobnimi načeli in strategijami za preverjanje in ocenjevanje znanja študentov v kliničnem okolju ter se usposobijo za oblikovanje nalog za preverjanje in ocenjevanje kliničnih veščin na osnovi predvidenih učnih izidov. Učno delavnico je izvedel dr. Slavko Cvetek, višji znanstveni sodelavec na FZV UM.

V prvem delu 4-urne delavnice so bile v obliki interaktivnega predavanja obravnavane splošne teme sodobnega izobraževanja medicinskih sester (in zdravstvenih delavcev), kot so: na kompetencah in učnih izidih utemeljeno izobraževanje, nova vloga študenta in učitelja (mentorja), značilnosti kakovostnega preverjanja in ocenjevanja znanja v kliničnem okolju, težave, s katerimi se soočajo klinični mentorji idr. V drugem, praktično zasnovanem delu učne delavnice, so udeleženci razvijali veščine oblikovanja in uporabe orodij (nalog) za preverjanje in ocenjevanje kliničnih veščin, kot so kriterijsko ocenjevanje na osnovi neposrednega opazovanja, uporaba vprašanja za spodbujanje refleksije, oblike reflektivnega pisanja idr.

V nadaljevanju je povzetek mnenj in predlogov, ki so jih v svojih odgovorih na anonimni vprašalnik ob koncu delavnice za-

pisali udeleženci in se nanašajo na različne vidike mentorskega dela s študenti, vloge in položaja mentorjev ter njihovega usposabljanja za opravljanje mentorskega dela:

- Urediti je treba (organizacijsko in finančno) status in naloge ter odgovornosti mentorjev.
- Mentorji so preobremenjeni z rednim delom in nimajo na razpolago dovolj časa za delo s študenti, preveliko število študentov na enega mentorja, ponekod ni na razpolago ustreznih prostorov za delo s študenti.
- Didaktično usposabljanje je treba omogočiti vsem mentorjem; izvaja naj se večkrat letno (npr. v modulih) in naj bo obvezno (pogoj za pridobitev licence za mentorsko delo).
- Izdelati je treba enotne kriterije in merila za preverjanje in ocenjevanje znanja študentov na praksi v kliničnih okoljih (npr. ocenjevalne lestvice, knjižica oz. priročnik za mentorje).
- Uspešnost študentov bi morali ocenjevati za posamezne intervencije (klinične veščine) in sprotno, ne le na koncu prakse.

Iz mnenj in pripomb udeležencev učne delavnice nedvoumno izhajata želja in interes za nadaljnje usposabljanje na podro-

čju preverjanja in ocenjevanja znanja študentov v kliničnem okolju ter na področju mentorskega dela nasploh. Kot kažejo primeri dobre prakse na podobnih tujih ustanovah, bi bilo treba, med drugim:

- natančneje opredeliti vlogo in naloge mentorjev na klinični praksi ter se zavzeti za njihov ustrezen status in nagrajevanje,
- izdelati in akreditirati krajši program za usposabljanje kliničnih mentorjev, ki bi vseboval minimalni obseg znanj in usposobljenosti (kompetenc) za mentorsko delo s študenti v kliničnem okolju,
- izdelati priročnik za klinično prakso (za študente in klinične mentorje), ki bi poleg načel, odgovornosti in nalog ter postopkov pri opravljanju mentorskega dela s študenti v kliničnem okolju vseboval tudi nabor veščin, ki naj bi jih usvojili študenti na klinični praksi ter enotne kriterije za preverjanje in ocenjevanje njihove uspešnosti ter doseganja s študijskim programom opredeljenih kompetenc.

Še nekaj misli udeležencev o sami delavnici:

»Na današnjem izobraževanju me je kot strela z jasnega zadel

vaš komentar, da smo mentorji čuvarji vstopa v poklic. Kako res! Ta misel mi bo v pomoč in me bo vodila pri mojem delu s študenti.«

»Ob zaključku predavanja bi vam rada povedala, da sem v 'duhu zmedenosti na višjem nivoju' zelo zadovoljna z vašo učno delavnico in vašim podajanjem vsebine. Kot dolgoletna mentorica upam, da bom v svoji delovni sredini skupaj s sodelavci mentorji po današnji delavnici skušala začeti postavljati izide, ki nam bodo v pomoč pri ocenjevanju vaših študentov. Upam še na kakšno delavnico z nadgradnjo današnje teme.«

»Krasno predavanje na en poseben, preprost in zelo razumljiv način. Res si človek na tak način več zapomni in menim, da ste svoje cilje in namene dosegli. Vaša predavanja bi bila nujno potrebna tudi v kliničnem okolju. Nismo se usposobili za ocenjevanje, zato smo velikokrat v dvomih in z merilniki ocenjevanja bi si to olajšali, predvsem pa bi bili pravičnejši. Čas predavanja je tako hitro minil, da nisem mogla verjeti, da že zaključujemo. Torej je bilo zelo zanimivo in koristno. Hvala vam še enkrat za zmedo v moji glavi, na višjem nivoju.«

Selitev Centra za transfuzijsko medicino – misija nemogoče 2

Avtor: Lidija Lokar

Foto: arhiv Centra za transfuzijsko medicino

Center za transfuzijsko medicino (CTM) je bil maja 2014 zaradi izgradnje urgentnega centra preseljen na začasno lokacijo v 4. nadstropje stavbe Klinike za ginekologijo. Predviden čas bivanja na začasni lokaciji je bil šest mesecev, kar pa se je – zaradi zahtevnosti gradbenih del in posledično prestavljanja rokov izvedbe – podaljšalo na eno leto in osem mesecev. Na začasni lokaciji smo se nekako umestili, saj prostori še zdaleč niso bili primerni za izvajanje celotne dejavnosti CTM. V prirejenih prostorih smo postopoma zaživel, delo je potekalo po ustaljeni praksi in kmalu nismo več zaznali le delno popleskanih sten, kablov, ki so viseli s stropa, starih omar na hodnikih ... Tudi krvodajalci so se hitro prilagodili spremembi, saj so to ljudje, ki so pripravljeni pomagati kjerkoli in kadarkoli. Imeli smo okna in s tem čudoviti razgled na reko Dravo, mariborski Lent, Piramido, Kalvarijo, jutranjo zarjo, sončni zahod ... Čudovite trenutke smo ujeli s fotografiranjem, saj smo vedeli, da gremo kmalu v našo klet.

In zgodila se je vrnitev v prenovljene kletne prostore kirurške stolpnice, kjer so nas pričakala nova tla, novi stropi, luči, belo prepleskane stene, novi delovni pult, omare in na žalost – prostori brez oken, ki so jih zaradi gradnje urgentnega centra morali zapreti. Selitev je bila načrtovana za 20. do 23. januarja 2016. Uskladili smo krvodajalske akcije, zagotovili zadostno zalogo krvi, naredili časovnico selitve po procesih, zunanje transfuzijske ustanove obvestili o selitvi in z njihove strani dobili zagotovilo, da nam bodo pomagali v primeru zapletov. Obvestili smo tudi Javno agencijo za zdravila in medicinske pripomočke, kot to narekuje zakonodaja. Bili smo pripravljeni na akcijo. Toda v naši hiši ne gre brez presenečenja. Vodstvo UKC je

določilo novi termin selitve, in sicer en teden pred načrtovanim. Dobesedno od danes na jutri se je začela selitev CTM; t.i. misija nemogoče 2, saj prostori, inštalacije in oprema niso bili v celoti pripravljeni. Zavihali smo rokave in delali kot mravljice. Vsi. Zaposleni v CTM, Službi za oskrbo in vzdrževanje, Službi za biomedicinsko elektroniko, Službi za informatiko, Službi za preprečevanje okužb ...

Čez vikend smo opravili veliko delo. Selitev tako zahtevne dejavnosti kot je transfuzijska, nikakor ni preprosta. Kljub vsem oviram in težavam smo za naše bolnike in naročnike naših storitev zagotovili nemoteno preskrbo s krvjo in ambulantno oskrbo bolnikov. Preselili smo kompletno dejavnost – razen Ambulante za diagnostiko in terapijo koagulopatij, ki bo do nadaljnjega ostala v 3. nadstropju stavbe Klinike za ginekologijo. Danes, že dober mesec po vrnitvi na staro lokacijo, imamo občutek, kot da tistega začasnega obdobja sploh ni bilo. Pogrešamo pa razgled!

Na koncu bi se radi zahvalili vsem službam, ki so nam pri tem »nemogočem« projektu nesebično pomagali:

- vsem sodelavcem Centra za transfuzijsko medicino,
- vsem sodelavcem v Službi za oskrbo in vzdrževanje,
- vsem sodelavcem v Službi za biomedicinsko elektroniko,
- vsem sodelavcem v Službi za informatiko,
- Službi za preprečevanje bolnišničnih okužb,
- Oddelku za laboratorijsko diagnostiko,
- Oddelku za prehrano,
- podjetju oz. delavkam čistilnega servisa MIV,
- selitvenemu podjetju in
- vsem zunanjim izvajalcem del.

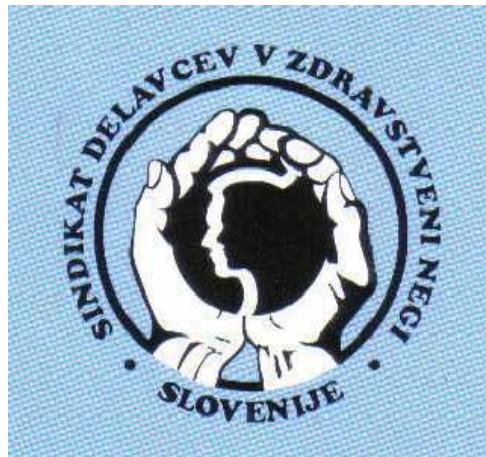
Hvala tudi vsem zaposlenim v UKC Maribor in zvestim krvodajalcem, ki ste/so v času selitve z velikim razumevanjem sprejeli in razumeli naše težave.

Stopnjevanje nasilja nad medicinskimi sestrami

Avtor: Helena Fluher

V Sindikatu delavcev v zdravstveni negi Slovenije in Zbornici zdravstvene in babiške nege Slovenije – Zvezi strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije smo pretreseni nad napadom bolnika na medicinsko sestro v Piranu. Ponovno opozarjamo, da se nad medicinskimi sestrami stopnjujeta tako psihično kot fizično nasilje. Medicinske sestre preživijo največ časa v neposrednem stiku z bolniki in njihovimi bližnjimi, zato so znotraj zdravstvenega tima najbolj izpostavljene nasilnim dogodkom. Poklic medicinske sestre se uvršča v sam vrh poklicev, ki so izpostavljeni nasilju, tudi fizičnemu, takoj za policisti in varnostniki. Raziskovalna skupina pri zbornici, ki je v sodelovanju z delovno skupino za nenasilje v zdravstveni negi v letih 1999, 2010 in 2011 opravila raziskavo o nasilju nad medicinskimi sestrami na delovnih mestih, je opozorila, da je nasilja nad medicinskimi sestrami vse več, zlasti psihičnega, ki ga izvajajo bolniki. Tako je 76,4 odstotka vprašanih potrdilo, da na delovnem mestu redno, pogosto ali občasno zaznavajo psihično nasilje. 60,1 odstotka udeležencev pa je bilo redno, pogosto ali občasno žrtev psihičnega nasilja. Raziskava je že leta 1999 pokazala, da je 29,5 odstotka medicinskih sester na delovnem mestu doživelo fizično nasilje s strani bolnika, leta 2011 pa 30,5 odstotka, najpogosteje v urgentnih ambulantah in domovih starejših občanov. Skupaj je fizično nasilje na delovnem mestu leta 2011 doživelo 14,9 odstotka vseh anketiranih medicinskih sester. Največ, tretjina, jih je fizično nasilje doživelo v urgentni ambulanti in v domu sta-

rejših občanov (28,7 odstotka), manj pa v posebnem zavodu, bolnišnici, izobraževalni ustanovi, pri oskrbi bolnikov na domu, v zasebnih ustanovah in na drugih delovnih področjih.

Najmanj nasilja so medicinske sestre po raziskavi doživele v zdravstvenem domu. Anketirani med vrstami fizičnega nasilja navajajo udarce, uporabo različnih predmetov, brce, pretep, klofute. Tri četrtine anketiranih medicinskih sester je kot storilca telesnega nasilja navedlo bolnika. V 11,2 odstotka primerov so bili storilci svojci, v manjšem odstotku drugi. Zbornica je pozvala zdravstvene, socialno varstvene in druge zavode, kjer se odvija zdravstvena oskrba, da problematiko nasilja nad zdravstvenimi delavci vzamejo resno, pregledajo dosedanje ukrepe za zaščito zaposlenih in dodatno poskrbijo, da bodo zaposleni na delovnih mestih v zdravstvu varni.

(vir: STA)

Slavnostni sprejem zaposlenih, ki so se upokojili v letu 2015

Avtor: Š. P.

Foto: R. G.

Drugo leto zapored je vodstvo UKC Maribor pripravilo slavnostni sprejem za vse zaposlene, ki so se upokojili v minulem letu. Slovesnost se je odvila konec januarja 2016 v veliki predavalnici prim. dr. Zmaga Slokan ob glasbeni spremljavi Medicinskega komornega orkestra.

V letu 2015 se je v UKC Maribor upokojilo 63 zaposlenih z različnih oddelkov, od katerih se je slavnostnega dogodka udeležilo 32. Strokovna direktorica prof. dr. Darja Arko se je vsakemu posebej zahvalila za trud in požrtvovalno delo z izročitvijo posebnih plaket. Ob koncu uradnega dela smo vse prisotne povabili na krajše druženje, kjer so si z nasmeški na obrazu izmenjali kar nekaj spominov iz svojih delovnih dni.

Strokovna direktorica ob podelitvi plaket.

Upokojenci v letu 2015.

Druženje zaposlenih v prednovoletnem vzdušju

Avtor: Š. P.

Foto: R. G.

Nastop medicinskega orkestra.

Direktorjev nagovor.

Že peto leto zapored je minulo decembrsko vzdušje za vse zaposlene popestril prednovoletni sprejem v naši jedilnici. Za uvodno glasbeno spremljavo je ponovno poskrbel Medicinski komorni orkester, katerega člani so naši zaposleni kot tudi študentje Medicinske fakultete v Mariboru.

Vse prisotne je po glasbenem programu pozdravil in nagovoril direktor UKC Maribor prim. doc. dr. Gregor Pivec. V svojem nagovoru se je zaposlenim zahvalil za vestno opravljanje dela

v letu 2015 in poudaril pomembne mejnike, ki so zaznamovali minulo leto. Predstavil je tudi vizijo in načrte, ki nas čakajo v letu 2016.

Za okusni del prednovoletnega sprejema za vse zaposlene pa je tudi tokrat poskrbelo osebje naše kuhinje z Danielom Šlambergerjem na čelu. Odziv zaposlenih na prednovoletni sprejem v naši jedilnici je z vsakim letom večji in vsekakor pripomore k prijetnejšemu vzdušju zadnjih dni v letu.

Med sprejemom.

Praznično vzdušje v UKC Maribor

Avtor: T. Š. M.

Foto: T. Š. M., R. G.

Ob koncu preteklega leta so zaposleni v UKC Maribor pacientom in obiskovalcem pripravili delček prazničnega vzdušja. Večji del UKC je bil praznično obarvan. Še posebej so se potrudili na oddelkih, kjer lahko tudi pacienti sodelujejo pri izdelovanju okrasov in okraševanju. Tako je potrebno pohvaliti za-

poslene na Oddelku za psihiatrijo, Kliniki za pediatrijo in tudi zaposlene v ambulanti internih oddelkov v pritličju Klinike za interno medicino.

Zelo redki so bili oddelki brez okrasitve, toda tudi tam je stala novoletna jelka UKC Maribor.

Veselo na pediatriji

Avtor: Maja Vičič

Foto: arhiv Klinike za pediatrijo, R.G.

Na Kliniki za pediatrijo je bil lanski december še prav posebej zabaven. Hospitalizirane otroke in zaposlene so namreč že drugič razveselili »plezajoči« Božički, ki so se spustili s strehe in s svojimi vragolijami narisali nasmehe na obraze tudi številnim mimoidočim. Nepozabno doživetje je organizirala Jamarska reševalna služba v sodelovanju z radijsko postajo Hitradio Center. Dogodek so popestrili znani estradniki, kot so Natalija Verboten, Boštjan Čukur – 6pack Čukur in Martina Ipša. Številni sponzorji so pripomogli k temu, da

Božiček ni prišel praznih rok.

Nekaj dni pred koncem leta se je na kliniko v organizaciji Zveze prijateljev mladine pripeljal tudi dedek Mraz s svojimi pomočniki, ki je letos nagovoril in s pomočjo sponzorjev obdaril tudi otroke zaposlenih. Da je bil dogodek še toliko bolj živahen, sta poskrbela znani mariborski knjižničar Robert Kereži, ki je izvedel interaktivno pravljico uro ter glasbenik in radijski voditelj Boštjan Bračič.

Obisk članov Zveze inženirskih društev Maribor

Avtor: Janez LencI

Foto: R. G.

24. februarja nas je obiskalo 30 članov Zveze inženirskih društev Maribor, ki so si želeli ogledati delovanje novega Urgentnega centra in prostore Oddelka za onkologijo. Delegacijo smo sprejeli v predavalnici prim. dr. Zmaga Slokana, kjer smo si skupaj ogledali predstavitveni film o razvoju bolnišnice Maribor od njenega nastanka do da-

našnjih dni. Nato smo obiskovalcem predstavili delovanje našega prenovljenega Urgentnega centra in projekt izgradnje ter opremljenosti Oddelka za onkologijo. Sledil je voden ogled obeh oddelkov. Prostore in delovanje Urgentnega centra je predstavila strokovna vodja zdravstvene nege centra Marija Lešnik.

Člani Zveze inženirskih društev Maribor.

Obiskali so nas vojaški atašeji, akreditirani v Republiki Sloveniji

Avtor: Janez LencI

Foto: R. G.

Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije vsako leto organizira srečanje vseh akreditiranih vojaških atašev v Sloveniji. Letos so se mudili v Mariboru in ob tej priložnosti so 3. februarja 2016

obiskali tudi UKC Maribor. Prestavili smo jim razvoj naše ustanove in jim pokazali prenovljene prostore Urgentnega centra, novo zgradbo Oddelka za onkologijo in prostore Oddelka za psihiatrijo.

Obisk vojaških atašev z družinami.

Slovenski kulturni praznik v UKC Maribor

Avtor: T. Š. M.

Foto: R. G.

Ob slovenskem kulturnem prazniku smo v UKC Maribor pripravili prireditev, ki je potekala 5. februarja 2016 v predavalnici prim. dr. Zmaga Slokana kirurške stolpnice.

Praznik kulture ni le praznik umetnosti, saj je pojem kulture širši od tega – vključuje vse, kar soustvarjamo ljudje v zaključenih skupnostih po (ne)napisanih pravilih, če nam je to všeč ali ne.

Kultura vsake organizacije vključuje spekter področij, o katerih se je treba odkrito pogovarjati: kultura vrednot, medosebnih odnosov, sodelovanja, čustvovanja, razvoja in še česa, kar vpliva na učinkovitost procesov ter počutje vpletenih na vseh ravneh.

Mea Valens

Nastop Medicinskega komornega orkestra.

Uvodoma je vodja Centra za odnose z javnostmi in marketing povedal nekaj besed o kulturi. S predavanjem pa je nadaljevala Mea Valens. Govorila je o spregledanih vidikih kulture in dinozavrih. Raziskovala in delovala je v raznih kulturah, zato je skozi svoje izkušnje iz znanstvene teorije, prepletene z življenjsko prakso – ob zdravi meri iskrene iskivosti – odprla drugačne perspektive.

Ob proslavi kulturnega praznika je nastopil tudi Medicinski komorni orkester.

Uvodne besede Janeza Lencla.

Kri daroval že 125-krat

Avtor: T. Š. M.

Foto: T. Š. M.

Franc Tovornik je 24. decembra 2015 na Centru za transfuzijsko medicino UKC Maribor že stopetindvajsetič daroval kri. Zvest krvodajalec, ki prihaja iz Maribora, je kri prvič daroval 11. maja 1971 v Centru za transfuzijsko medicino takratne Splošne bolnišnice Maribor. Velikokrat se je odzval tudi na klic. Čestitamo mu za njegova humana in plemenita dejanja.

Da se nam ne bi zgodila ulica – razstavlja Anita Kirbiš

Avtor: Anita Kirbiš

Foto: arhiv Anita Kirbiš

V avli Oddelka za psihiatrijo UKC Maribor je v petek, 26. februarja 2016, na ogled postavila opus svojih črno belih uličnih fotografij Anita Kirbiš. Naslov razstave se glasi »Da se nam ne bi zgodila ulica«. Razstavo je odprl likovni pedagog in slikar Ervin Kralj, častni član Zveze kulturnih društev Maribora, ki je v nagovoru povedal: »Zveze kulturnih društev Slovenije naredijo ogromno za kvaliteten dvig ravni svojih dejavnosti, kar se odraža tudi v odzivnosti institucij v širjenju mreže razstavišč. UKC Ljubljana in UKC Maribor ter bolnišnica Slovenj Gradec so vzorniki za razvoj in nudenje možnosti za predstavitve in afirmacijo. Vsekakor za to že vrsto let skrbi tudi Oddelek za psihiatrijo iz UKC Maribor, kar je omembe vredna družbena vrednota«.

V kulturnem programu se je na kromatični harmoniki predstavil Tilen Maček, dijak 2. letnika Umetniške gimnazije – Konservatorija za glasbo in balet v Mariboru.

V razstavišču, kjer se pogosto predstavljajo različni umetniki, je prisotne nagovarjala kuratorka Darinka Auguštiner in menila, da avtorice ni potrebno vsem posebej predstavljati, saj je bila celih 40 let delavka te ustanove, pa ven-

darle smo o umetniški poti avtorice in o razstavi povzeli naslednje misli:

Anita Kirbiš, članica Foto kluba Maribor, je ljubiteljem fotografije znana že dobro desetletje. V pisani paleti njenih aktivnosti, med katerimi je tudi pohodništvo in popotovanja, zaseda fotografija pomembno mesto v njenem življenju. Vdana je naravi, ima oko za detajle in jo zanimajo različne teme. Prva ljubezen so ji bile strukture starih gradov, detajli stare arhitekture, kasneje pa tudi zanimivosti iz narave in obrazi. Sčasoma je izostrila čut za kompozicijo, tako ploskovno kakor tudi barvno. Naravna svetloba v njenem objektivu nam priča njene vizije. Izbira vizur nam znane stvari prikaže v novi luči. Tako so njene fotografije vedno zanimive, velikokrat prepoznavne, kdaj pa kdaj dokumentarne in vedno lepe na pogled. Avtorica dokaj uspešno kompenzira pomanjkljivosti tehničnih zmožnosti z izbiro pozicije posnetka, je zapisal njen prvi »mentor« prim. dr. Zlatan Turčin.

Svoje prve fotografije je postavila na ogled konec leta 2003. Od takrat dalje je nastalo veliko njenih samostojnih razstav z različno tematiko.

Njeno ustvarjanje na področju fotografije se je lani znašlo ob dveh mejnikih – predstavila se je z jubilejno 25. samostojno razstavo, od prve pa je minilo že celo desetletje.

V vseh teh letih je razstavljala v različnih razstaviščih v Mariboru, Ptuj, na Koroškem ... V letu 2010 je bila uspešna organizatorica razstav in razstavišč na Kliniki za pediatrijo UKC Maribor. Z leti je rasel tudi njen čut do fotografije, kar je nadgrajevala v okviru Foto kluba Maribor.

Že vrsto let sodeluje na različnih foto natečajih doma, v zadnjih letih pa tudi v tujini; sodelovala je že na več kot štiriidesetih, kjer so sprejeli in nagradili več njenih fotografij.

Junija 2011 je za svojo kolekcijo fotografij prejela diplomu na Mednarodnem natečaju v Đurđevcu.

Leta 2012 ji je FK Maribor podelil »diplomo« za razstavljal-ski naslov Foto zveze Slovenije – Fotograf 3, bera njenih točk pa je v letu 2015 doprinesla napredovanje v naslov za F2 FZS.

Avtorica na tokratni 29. samostojni razstavi z naslovom »Da se nam ne bi zgodila ulica« predstavlja izbor uličnih fotografij, ki so nastale v domačem okolju, pa tudi na njenih potepanjih v tujini. Predstaviti želi življenje v sobivanju s prostorom: ljudi, trenutne dogodke, naključna srečanja, prostor ... Ker ne gre za vnaprej premišljene motive, so kompozicija in ostali likovni elementi na fotografijah spontani.

Ulična fotografija, ki je zacvetela v 20. stoletju, je zvrst dokumentarne fotografije, ki obeležuje posameznike ali skupine v njihovem spontanem vedenju na javnih mestih. Fotografije prikazujejo življenje ulice in delujejo kot ogledalo družbe. Fotograf lahko po eni strani z izbiro prave kompozicije in določenega trenutka prikaže ljudi na ironičen način, po drugi strani pa lahko poseže tudi globoko v njihovo osebnost.

Pri arhaično učinkujoči črno-beli tehniki, ki se v zadnjem času ponovno vse bolj uveljavlja, ti posnetki še posebej poudarjajo plat dogajanja vsakdanjega življenja na ulici. Ljudje se ne nastavljajo objektivu avtorice. Pri tem pa se kljub temu vzpostavi komunikacija z opazovalci posnetkov, saj se zdi, da nas vsaka fotografija posebej nagovarja s svojo vsebinsko paradigmo.

Tudi na avtoričinih posnetkih se na nek način opaža odraz trenutnega družbenega dogajanja, ne glede na lokacijo nastanka posnetka. Že sam pojem »ulica« lahko ima negativno konotacijo, črno-bela fotografija ji zagotovo to noto še poudari, zato naslov razstave ni zgolj naključje – ulica je namreč najtežji gledališki oder.

Ob koncu dogodka, ki je privabil presenetljivo število obiskovalcev, je v imenu predstojnika Oddelka za psihiatrijo prisotne pozdravila prim. asist. Mojca Muršec, dr. med. spec. psih. in jih nagovorila takole:

»Podobe človeka nas spremljajo že od prazgodovine na-

prej. Še preden se je razvil jezik, so se ljudje sporazumevali preko risb in podob ki so se ohranile do danes in veliko povedo o verovanjih, tabujih, strahovih in zmagah tedanjih ljudi. Le kdo se ne bi ob tem spomnil jamskih podob v Altamiri izpred 13.500 let, ki jih je mogoče občudovati še danes. Podobe so bile vedno odraz nekega časa in tako je še dandanes. Različna umetniška izražanja skozi zgodovino so pomembno zaznamovale in dale pečat razvoju civilizacije in obratno.

Morda v današnjem stoletju bolj kot poprej to še posebej velja za izražanje preko fotografije. Kot je dejal fotograf, zbiratelj, raziskovalec, zgodovinar, predavatelj in publicist Helmut Gernsheim sredi 20. stoletja: »Fotografija je edini jezik, ki ga razumejo povsod po svetu; premošča vse narode in kulture in tako povezuje družino človeštva. Ker je neodvisna od političnega vpliva – tam, kjer so ljudje svobodni – zvesto odseva življenje in dogajanje, omogoča nam da z drugimi sodoživljamo njihove upe in brezup ter osvetljuje politične in družbene razmere. Tako postanemo očitvidci človeškosti in nečloveškosti človeštva ...«.

Umetniška fotografija tako ni zgolj poznavanje fotografskih tehnik. Je mnogo več. V svojem bistvu je osebni pogled nase in na svet okrog sebe. Je odraz lastnih misli, razmišljanj in način izražanja lastnih občutkov, strahov in hrepenenj. Izraža čustva in lepoto ter omogoča opazovalcem, da to začutijo in delček tega ponotranjijo. Lahko jim je všeč ali ne, se s sporočilom strinjajo ali ne, lahko so ob njej žalostni ali veseli, jezni ali zadovoljni, radovedni, naveščani ali prestrašeni, prav nikoli pa ne ravnodušni.

Razstavljene fotografije Anite Kirbiš odsevajo vse to in še mnogo več. Avtorica je na občutljiv, preprost, pa vendar kompozicijsko vrhunsko dodelan način v svojih delih predstavila življenje samo. Prav takšno kakršno je – lepo, zanimivo, radoživo, zaskrbljeno, radovedno, igrivo, trpeče, pogumno in predvsem vredno. In prav to je tisto, kar daje umetniškim fotografijam Anite Kirbiš svojevrsten pečat in potrebo, da se k njim vedno znova vračamo«.

Razstava bo na ogled še do 19. marca 2016.

Bodi zvezda, ne meči petard

Avtor: Miran Šadl

Foto: PU Maribor

PU Maribor si že vrsto let prizadeva, da z izvedbo preventivnih kot tudi represivnih aktivnosti poda prispevek k preprečevanju negativnih posledic pri uporabi pirotehničnih izdelkov.

Tako smo tudi v lanskem letu sodelovali v preventivnih aktivnostih, ki potekajo na državni ravni v okviru izvajanja projekta oz. akcije Bodi zvezda, ne meči petard in ki je namenjena osveščanju o škodljivih in nevarnih posledicah uporabe pirotehničnih izdelkov.

Ciljna skupina osveščanja otrok o škodljivih in nevarnih posledicah uporabe pirotehnik so zlasti učenci 5. in 6. razredov osnovnih šol. Vodje policijskih okolišev so v vseh osnovnih šolah na območju PU (tudi podružničnih šolah) že razdelili plakate »Sem zvezda ... ne mečem petard. Bodi zvezda tudi ti!« – aktivnosti so stekle že novembra, razdeljenih pa je bilo 250 plakatov osnovnim šolam na območju PU.

Na socialnem omrežju Facebook, na profilu Bodi zvezda & ne meči petard je potekal tudi nagraden kviz, namenjen otrokom v okviru odvrčanja od nevarne uporabe pirotehničnih izdelkov.

Policija namenja preprečevanju negativnih posledic uporabe pirotehničnih izdelkov veliko prostora tudi na svojih spletnih straneh, kjer si lahko vsak posameznik, tudi skozi prikazane statistične podatke za Slovenijo, ogleda povzročeno gorje, povezano z nevarno uporabo pirotehnik v zadnjih letih.

Do konca leta 2015 so policisti samostojno in tudi v sodelovanju z inšpekcijskimi službami (tudi s Finančno upravo RS – Uprava za carino in Tržnim inšpektoratom RS) kontinuirano izvajali nadzore mest, za katera je znano, da bi se na njih lahko izvajala nezakonita trgovina in preprodaja teh izdelkov. Policisti so v postopkih na področju cestnega prometa bili pozorni na prevoze pirotehnik, ki bi lahko predstavljala nezakonito trgovino oz. posest tistih pirotehničnih izdelkov, ki nista dovoljena.

V sezoni 2014/2015 smo na območju PU Maribor obravnavali skupno 20 kršitev iz Zakona o eksplozivih in pirotehničnih izdelkih.

Obravnavali smo tudi tri dogodke, v katerih sta se dva občana hudo telesno poškodovala, 14-letni mladoletnik pa se je lažje telesno poškodoval.

Na območju Policijske postaje Šentilj je občan poskušal ponovno prižgati preostanke nezgorele ognjemetne baterije, ki se niso

Na decembrski novinarski konferenci je sodeloval tudi predstojnik Oddelka za plastično in rekonstruktivno kirurgijo prim. Erik Vrabič.

sprožile, zaradi česar je prišlo do poškodb roke. Utrpel je hudo telesno poškodbo.

Na območju Policijske postaje Maribor II je občan prižgal ognjemetno baterijo, kupljeno v eni od mariborskih trgovin, ki jo je takoj po prižigu razneslo, eden od izstrelkov pa mu je priletel v oko. Utrpel je hudo telesno poškodbo.

Na območju iste Policijske postaje je 14-letnik metal ognjemetne izdelke, katerih glavni učinek je pok, eno od petard pa mu je razneslo v roki. Zaradi poka mu je počil bobnič, opekel pa si je tudi prst na roki. Utrpel je lahko telesno poškodbo.

V šestih primerih smo obravnavali poškodovanje premoženja:

- 1 x poškodovan osebni avtomobil,
- 2 x poškodovan poštni nabiralnik,
- 1 x poškodovana stanovanjska hiša (rolete) in osebni avtomobil,
- 2 x požar na gospodarskih objektih.

Lansko leto smo našli in zasegli 3.977 različnih pirotehničnih izdelkov, leto poprej pa 9.582.

Valentinova predstava

Avtor: Helena Fluher

Foto: Helena Fluher

Članom sindikata smo 13. februarja 2016 podarili komedijo za enega igralca Tega nigi nega .

Predstava se je odvila v prijetnem ambientu hotela City. Komedijant Samo Tuš-Korl nas je zabaval dve smeja polni uri.

Prijetno druženje na valentinovo bomo ponovili prihodnje leto.

ArtRazstava No. 8 v UKC Maribor

Avtor: Melita Ragolič

Foto: Melita Ragolič

Na povabilo Društva Humanitarček, smo se decembra 2015 z velikim veselje odzvali ter v stolpnici avle UKC Maribor postavili ArtRazstavo No. 8 ter tako podprli dobrodelno akcijo 30 DNI ZA 30 SRČNIH DEJANJ.

V Šoli Umetnosti Atilem izvajamo program celoletne likovne šole za otroke in odrasle, ki ga redno obiskuje že več kot 90 tečajnikov. Skozi celo šolsko leto prirejamo več preglednih

likovnih razstav na različnih razstaviščih in galerijah. ArtRazstava No. 8 je bila tokrat naša božično-novoletna razstava, kjer so se otroci in odrasli predstavili z deli, posvečenimi Gustavu Klimtu ter obdobju dunajske secesije v začetku 20. stoletja. V svoja dela so tečajniki vnesli veliko zlate barve in lističev ter raznih bleščečih elementov, ki so dali slikam prav poseben čar v času praznovanja božiča in novega leta. Otro-

Razstava.

ški motivi so bili sicer prilagojeni njihovim željam po živalih in naravi, odrasli pa so se lotili predvsem Klimtovih reprodukcij, v katere so dodali svojo osebno noto.

Šola umetnosti Atilem

V Šoli Umetnosti Atilem že 7. šolsko leto zapored izvajamo program celoletne likovne šole za otroke in odrasle, razne počitniške likovne tečaje ter program gledališke šole za otroke.

Trenutno obiskuje naše programe že več kot 100 tečajnikov. Na področju neformalnega likovnega ter gledališkega izobraževanja za otroke in odrasle

smo postali kvalitetna, verodostojna ter vodilna inštitucija v širšem slovenskem prostoru. Naše pregledne likovne razstave so postale že prave senzacije, saj se otvoritev razstav udeleži tudi po 500 ljudi. Gledališke prestave naše gledališke šole privabljajo veliko število gledalcev in vedno napolnimo dvorano. Cilj ustvarjanja v Šoli Umetnosti Atilem je doseči sodelovanje in vključevanje v redno dejavnost, umirjanje, krepitev in ustvarjalnost, večanje samozvesti ter izražanje na drugačen, ne le na verbalen način. Naše poslanstvo je udeležencem izobraževalnih programov pomagati oblikovati lastno likovno in osebno ustvarjalnost, ki obsega oblikovanje osebnosti, učenje likovnih in gledaliških znanj, razvijanje likovnih zmožnosti in čuta, ki dajejo podlago za oblikovanje stališč, vrednot ter lastnega estetskega izraza. Šola Umetnosti Atilem temelji na kakovostnem likovnem in gledališkem ustvarjalnem izobraževanju vseh generacij, ne glede na njihovo likovno ali gledališko predznanje.

37th INTERNATIONAL SYMPOSIUM OF MEDICINE WORLD MEDICAL AND HEALTH GAMES

Maribor 2016
Slovenia - may 28th > june 4th

37. Svetovne medicinske in zdravstvene športne igre letos prvič v Mariboru

Od 28. maja do 3. junija 2016 bo Maribor gostitelj največjega medicinskega športnega dogodka na svetu – Medigames 2016. Svetovne medicinske in zdravstvene igre so prvič organizirali leta 1978; doslej je športne igre gostilo že več kot 29 mest in regij v 15 državah, letos pa je gostitelj iger prvič slovensko mesto.

Dogodka, ki se odvija v prijateljskem olimpijskem vzdušju, se vsako leto udeleži od 1500 do 2000 ljudi iz več kot 40 različnih držav. Zdravniki, zobozdravniki, študenti medicine, fizioterpevti, farmacevti in drugi zdravstveni delavci bodo letos lahko v osmih dneh tekmovali v kar 22 športnih disciplinah; od atletike, nogometa, košarke, tenisa, do golfa, maratona, šaha in kolesarjenja itd.

Prijave (Online Registration) na spletni strani www.medigames.com

Medigames so odlična priložnost, da se udeleženci preizkusijo v športnih disciplinah, obogatijo svoje znanje na mednarodnem medicinskem simpoziju, predvsem pa nadgradijo svojo mrežo stikov v medicinskem svetu.

Otvoritvena slovesnost s parado udeležencev in žreb ekip nogometnega turnirja, ki bo 29. maja 2016, predstavljajo vrhunec otvoritvenega vikenda. Športna tekmovanja potekajo čez dan, večeri pa so rezervirani za podelitve medalj, sproščeno druženje in tematske zabave. Na zaključni slovesnosti, 3. junija 2016, se bodo predstavili tudi organizatorji (CSO France) in lokacija naslednjih iger Medigames.

Več informacij najdete na spletni strani www.medigames.com.

Mednarodni SIMPOZIJ "Medicina in šport"

Dvodnevni Mednarodni znanstveni simpozij (31. maj – 1. junij 2016, Hotel Habakuk), na katerem bodo predavali ugledni tuji in slovenski strokovnjaki s področja športne medicine, bo priložnost za strokovno izpopolnjevanje. Predsedujoči simpoziju so Dr. André Monroche (Francija), Liliane LAPLAINE-MONTHEARD (Francija), ustanoviteljica WMHG in dr. Matjaž Vogrin (Slovenija). Vsi udeleženci so kandidati za točke slovenske zdravniške zbornice in CME.

Pustno vzdušje v UKC Maribor

Na 22. zimskih športnih igrah zdravstvenih in socialnih zavodov mariborske regije UKC Maribor spet nepremagljiv

Avtor: Rebeka Gerlič

Foto: R.G., Miha Antonič

Obilje snega, ki je zapadel v začetku marca in lepo sončno vreme na dan tekmovanja je pripomoglo k temu, da se nas je v petek, 4. 3. 2016 na smučišču Cojzerica na Arehu, zbralo okoli 150 navdušenih smučarjev iz različnih zdravstvenih zavodov. Željni smučanja in tekmovanja smo se zgodaj zjutraj zbrali pred mestom prodaje smučarskih kart in neučakano čakali, kdaj bodo žičničarji oz. delavci na Pohorju pognali smučarske naprave. A smo zaradi okvare nekaterih vlečnic bili primorani počakati še nekaj časa in se medtem pogreti v eni od planinskih koč. A tudi to ni bilo slabo. Pri večini udeležencev je bila prisotna dobra volja in to naše skupno čakanje smo izkoristili za klepet in spoznavanje konkurence. Nato se je veter umiril, posijalo je sonce in tekmovanje se je pričelo.

Še eno leto zapored smo zaposleni v UKC Maribor pokazali, da smo absolutni prvaki pohorskih strmin. Za več kot 300 točk smo v skupni razvrstitvi premagali drugo uvrščeni Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano in za sabo pustili tudi večnega tekmeca Zdravstveni dom Maribor. Tekmovali smo v 8 različnih skupinah, udeleženci pa so bili razporejeni v skupine glede na starost. Naša paradna skupina je vsekakor skupina B-moški, v kateri so se fantje dokazovali z najboljšimi časovnimi rezultati. Podelitev priznanj in pogostitev je potekala po tekmi, tisti najbolj vztrajni smo dan zaključili z zadnjo vožnjo po progi Žigart. Še enkrat čestitke vsem, ki so pripomogli k vrhunski uvrstitvi naše bolnice in tudi vsem sodelujočim. Zahvalila bi se tudi našemu direktorju, ki nam je omogočil sodelovanje na zimskih smučarskih igrah in tudi organizatorju, ki je poskrbel, da nam bo dan ostal v lepem spominu.

Uvrstitev sodelujočih ekip:

1. UKC MB
2. NLZOH
3. ZD MARIBOR

Tekmovalci so bili razdeljeni v starostne skupine.

Rezultati do 3. mesta pa so naslednji:

Skupina A - ženske do 30 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	RATAJ ANDREJA	ZD MARIBOR
2	MRZEL URŠKA	ZD MARIBOR
3	FRANK TINA	ZD MARIBOR

Skupina A – moški do 35 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	KLEMENČIČ DOMEN	ZD MARIBOR
2	POTOČNIK ALJAŽ	NLZOH
3	AČKO DRAGO	UKC MARIBOR

Skupina B – ženske od 31 do 40 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	MLAKER JELKA	ZD SL. BISTRICA
2	GERLIČ REBEKA	UKC MARIBOR
3	KMETEC KLAUDIJA	UKC MARIBOR

Skupina B – moški od 36 do 45 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ZABAVNIK GORAN	UKC MARIBOR
2	MOLIČNIK ANDREJ	UKC MARIBOR
3	KRAJNC ZMAGO	UKC MARIBOR

Skupina C – ženske od 41 do 50 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	RIBARIĆ SONJA	UKC MARIBOR
2	RESMAN NUŠA	NLZOH
3	SUŠEK PUKLAVEC MARTINA	UKC MARIBOR

Skupina C – moški od 46 do 55

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ILEŠIČ MIROSLAV	UKC MARIBOR
2	VESENJAK DAVORIN	ZD MARIBOR
3	ŽUNKOVIČ MATJAŽ	ZD SLOV. BISTRICA

Skupina D – ženske, starejše od 50 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ŠIJANEC KEBRIČ JASMINA	ZD MARIBOR
2	RELJIČ ŽNIDARŠIČ ŠPELA	ZD MARIBOR
3	VELCA NEVENKA	ZD MARIBOR

Skupina D – moški , starejši od 55 let

Mesto	Priimek in ime	Zavod
1	ROTER MATJAŽ	NLZOH
2	SORŠAK MILAN	UKC MB
3	GEČ DAVORIN	UKC MB

Zahvale

Zahvala osebju Oddelka za perinatologijo in Enoti za intenzivno nego in terapijo

Pohvale za skrbno in kompetentno zdravljenje ter nego mamice in našega malčka Matije, ki se je pri 29. tednih in 1480 g odločil, da želi osvojiti svet. Hvala Oddelku za perinatologijo za skrbno zdravljenje mamice, medsebojno sodelovanje, prijaznost in izredno odzivno ter strokovno odločitev, ki je našemu junaku rešila življenje. Iskrena hvala mag. Zlatki Kanič, dr. med. in celotnemu osebju Enote za intenzivno nego in terapijo Klinike za pediatrijo, da ste Matiji pomagali premostiti tako velike ovire, mu nenehno stali ob strani, ga pozdravili in mu omogočili, da začne raziskovati ta čudežni svet. Delate čudeže! Hvala za vso predanost, toplino in sočutnost, s katerimi poleg malčkov tolažite in z upanjem navdajate tudi zaskrbljene starše.

družina Potočnik

Spoštovani zaposleni v 10. nadstropju UKC Maribor,

v imenu celotne družine in sorodstva Prevolšek se vam zahvaljujem za skrbno nego, strokovno skrb in topel človeški odnos v zadnjih zemeljskih dneh očeta Stanislava Prevolška.

Posebej se zahvaljujem zdravniku Vidu Pivcu za njegovo plemenito držo in možnost ob očetu preživeti več časa.

Naj vaše poslanstvo pomoči in naklonjenosti do vsakega človeka postaja še bolj polno, rodovitno in tudi izpolnjujoče!

V molitvi k največjemu zdravniku se vas hvaležno spominjam.

Alenka Prevolšek

Zahvala oddelku za hematologijo

Od leta 2012 sem obiskovala hematološko ambulantno dr. Maje Majal. 13. oktobra 2015 sem bila sprejeta na oddelok zaradi pregledov, punkcije kostnega mozga in zdravljenja KLL. 19. decembra sem začela s terapijami, ki se sedaj nadaljujejo. Vse, kar se nanaša na ambulantno in hematološki oddelok, je vedno potekalo brez pripomb. Osebe se izredno trudi. Največ stikov sem imela s predstojnikom Zlatkom Roškarjem, Majo Majal in z mlado zdravnico Jasmino Hauptman. Strokovna vodja ZN Metka Ražman je pravi vzor vsem ostalim, saj je izjemno prijazna in ustrezljiva. Je prava oseba na pravem mestu. Žal vseh ne morem naštevati, zato naj mi oprostijo. Vsem na tem oddelku popolnoma zaupam in se počutim v dobrih rokah.

Če strnem vtise, se moram zahvaliti vsem, saj jih zelo spoštujem, da imajo ob težkih pogojih še prijazen nasmešek.

Prav vsemu osebju sem hvaležna, da se tako trudijo in nam pomagajo iz raznih stisk. Še enkrat iskrena hvala!

Hvaležna pacientka

Zahvala Oddelku za gastroenterologijo

6. decembra 2015 sem bil zaradi bruhanja krvi sprejet na oddelok. Zelo sem bil presenečen nad toplino in predvsem strokovnim sprejemom osebja. Na oddelku sem bil deležen zdravstvene oskrbe, tako da se zahvaljujem vsemu zdravstvenemu osebju. Kljub raznim negativnim zadevam, ki se dogajajo v zdravstvu ter predvsem pomanjkanju osebja, se zahvaljujem za trud, ki ste mi ga izkazali. Vsa pohvala UKC Maribor.

Pacient Franc

Zahvala

Posebna zahvala dr. Rumpfu, ki me je operiral in osebju, ki je sodelovalo pri operaciji. Zahvala vsem sestram, ki z nasmehom opravljajo svoje delo in nam lajšajo bolečine. Vsem najlepša hvala!

Alojz Fekonja

Zahvala timu na Oddelku za revmatologijo

Velika hvala celotnemu timu. Na oddelku sem preživel tri tedne in imam zelo pozitivne vtise. Osebe ni samo vrhunsko profesionalno z visokim nivojem znanja, temveč je zelo humano naravnano in vsi se zavedajo svojega poslanstva. Imam neozdravljivo bolezen, zato sem se odločil, da poskusim z dieto dr. Terry Wahls in narediti nekaj zase. Zelo sem hvaležen timu, da so bolniško hrano prilagodili potrebam moje diete. To mi veliko, saj mi omogoča obdržati optimizem in se zoperstaviti obupu ter depresiji. Skrb zame je bila takšna, da sem se počutil kot kralj – človek, do katerega jim je res mar in nekdo, ki jim je blizu in pomemben. Tudi vso pomožno osebje je vrhunsko profesionalno in prijazno ter veselo, kar pomembno vpliva na stanje pacientov. Zaznati je tudi veliko odgovornost do izobraževanja in dela s študenti, tako da mi je bilo veselje pomagati tudi pri tem. Res ne razumem, zakaj je toliko pritožb čez bolnišnice? Moje tritedensko bivanje ni bilo omadeževano z negativno izkušnjo. Zelo prijazni in razumevajoči zdravniki pod vodstvom dr. Iztoka Holca, okretno in hitro osebje, zelo prijazna dietetičarka ter nenamrščene sestre, ki se pošalijo in na kratko poklepetajo. Bravo za vse!

Zlatko Tišljar

Spoštovani,

iskrena hvala vsem zaposlenim na Oddelku za kožne in spolne bolezni UKC Maribor. Zahvaljujem se vam za vse, kar ste zame storili v času mojega zdravljenja. Ostanite tako srčni še naprej!

Hvaležna Marija Vršič

Spoštovano osebje in zdravniki na 11. nadstropju kirurške stolpnice!

Izrekam vam vso pohvalo za prijazno obnašanje. Sestre so zelo obremenjene, a kljub temu so strpne in prijazne. Prav tako iskrena hvala zdravnikom Borutu Gajzerju in Bojanu Krebsu, ki sta me uspešno operirala s prijaznim nagovorom. Sicer pa se tudi vsem, ki jih ne poznam imensko, zahvaljujem za vse spodbudne besede. Velika hvala.

Štefanija Ražnjevič

Spoštovani gospod prof. dr. Iztok Takač, vodja Klinike za ginekologijo in perinatologijo!

Zahvaljujem se vam in vsem sodelavcem oddelka za strokovno, prijazno in strpno obravnavo v času zdravljenja, ki še poteka. Posebno zahvalo namenjava doc. dr. Maji Pakiž. S strokovnostjo in prizadevnim delom, katerega vodilo je, da po najboljših močeh in znanju naredi vse, kar se v dani situaciji da narediti, nama vliva polno zaupanje. Poleg strokovnosti razdaja še človečnost in toplino, ki navdaja z optimizmom. V urah teme in strahu sveti kot luč, h kateri se človek zateka in pomeni drugo polovico zdravja.

Prav tako se zahvaljujem zdravnici Maji Ravnik, ki je prisotna ves čas moje bolezni od prihoda na oddelk v juniju in v času kemoterapije ter jemanja bioloških zdravil. Njen prispevek pri pripravi celotnega načrta zdravljenja v času pred in po operaciji je neprecenljiv, njen pristop je strokoven in v skladu z evropskimi standardi za zdravljenje tovrstnih bolezni, hkrati pa prijazen in človeški. Tudi Maja Ravnik nama vliva polno zaupanje. Pohvalo in priznanje si prav tako zasluži zdravniško in negovalno osebje oddelka. Kljub pogosti gneči in veliki frekvenci sprejemov ter odpustov bolnic ohranja osebje predvsem prizadeven, strokoven in človeški odnos do bolnic – ne glede na starost, težo bolezni, raznolikost značajev bolnic in njihovih potreb. Osebje resnično deluje toplo, kar nama je v veliko uteho, saj so in bodo najini obiski oddelka zaradi dolgotrajnega zdravljenja pogosti.

Ob tej priliki namenjava Oddelku za ginekološko onkologijo in onkologijo dojk v zahvalo za delo in spodbudo 250 EUR kot majhen prispevek za nakup opreme ali pa kakšen pripomoček, ki bo v korist osebju oddelka po presoji vas in vaših sodelavcev.

Vsem želiva obilo zdravja in medsebojnega razumevanja tako na delovnih mestih kot v družinskem okolju.

S prijaznimi pozdravi,

Roza in Srečko Mlakar

Zahvala Oddelku za žilno kirurgijo in asist. Andreju Bergauerju

Kmalu bo minilo pol leta, od kar ste mi uspešno opravili zamenjavo anevrizme infrarenalne trebušne aorte s tubularnim vsadkom. Zahvaljujem se vam kot osebnemu in sobnemu zdravniku in seveda kot uspešnemu operaterju. Kot pacient si lahko le približno mislim, kako zahteven je tak poseg, kjer ne zadoščajo le ustrezni materialni pogoji, temveč mora ekipa strokovnjakov različnih strok brezhibno funkcionirati. Oddelek za žilno kirurgijo Klinike za kirurgijo UKC Maribor v mojem primeru dokazuje svojo odličnost. Hvala vsem!

Kugonič Anton

Zahvala vodstvu UKC Maribor

S tem pismom želim izraziti vso spoštovanje in pohvalo za zdravnika Dragana Lonzarića in Blaža Švagana, ki sta me zelo strokovno, vendar tudi zelo razumljivo, potrpežljivo in prijazno seznanila s potekom in stanjem moje bolezni.

Vso zahvalo in pohvalo izrekam tudi vsem medicinskim sestram in administratorkam v ambulantah za fizikalno in rehabilitacijsko medicino v pritličju, ki so vedno prijazne in potrpežljive. Tudi medicinska sestra Mojca, ki me je spremljala ob mojih terapijah (decembra 2015 in januarja 2016), je bila vedno zelo potrpežljiva, prijazna in pripravljena vsem pacientom pomagati ter svetovati.

Vsem omenjenim: obema zdravnikoma, celotnemu osebju v pritličju Inštituta za fizikalno in rehabilitacijsko medicino ter sestri Mojci v kletnih prostorih še enkrat hvala in ostanite takšni kot ste.

Vezjak Sonja

Zahvala gospodu profesorju doktorju Potrču

Zahvaljujem se vam za vašo visoko strokovno in uspešno opravljeno zahtevno operacijo na jetrih. Enako velja za celotni zdravniški kolegij in seveda tudi medicinskemu osebju, medicinskim sestram na Oddelku za abdominalno in splošno kirurgijo. Prisrčno in iskreno se vam zahvaljujem.

S spoštovanjem in hvaležnostjo,

Milan Dolšak

Zahvala Oddelku za žilno kirurgijo

Minilo je že nekaj časa, odkar sem odšla od vas, a vendar si ne morem kaj, da vam ne napišem par vrstic. Da ne bomo vseprek pljuvali po zdravstvu in vseh, ki ste tam zaposleni, je treba spregovoriti malo drugače. Pri vas sem bila sprejeta 9. novembra 2015 zaradi posega na vratni arteriji. Kljub težavam, ki vas pestijo, moram izreči iskreno zahvalo za vašo kompletno oskrbo in zelo prijazen odnos do pacientov. Še enkrat hvala celotnemu osebju in moji zdravnici Barbari Štirn.

Hvaležna pacientka iz Idrije

Zahvala

Ob boleči izgubi dragega moža Mirana Krambergerja se iskreno zahvaljujem sodelavkam in sodelavcem otroške kirurgije, ki so mi v najtežjih trenutkih stali ob strani in mi pomagali. Zahvaljujem se tudi prim. Miranu Koželju, osebju Oddelka za abdominalno in splošno kirurgijo in protibolečinski ambulanti.

Olga Kramberger

Duhovna oskrba v UKC Maribor

Katoliška cerkev ima kapelo Antona Martina Slomška v zgradbi Oddelka za ORL in očne bolezni, in sicer v kleti 2. Dostop do kapele je iz smeri drugih oddelkov možen po podzemnem hodniku. Sveta maša je vsak dan od 19.24 do 19.54, kar pacientom omogoča vrnitev na oddelek do 20. ure. Duhovnik je dosegljiv na telefonski številki 031467846.

- Sveta spoved je pred sveto mašo ali po njej in po dogovoru.
- Obisk duhovnika, ki ga lahko pokličete ob vsakem času, honorira UKC Maribor.
- Verski tisk bolnikom poklanja Slovenska Cerkev.
- Evangeličanska cerkev ima sedež na Trubarjevi ulici 1 v Mariboru. Dosegljivi so na številki 02 250 21 60.
- Srbska pravoslavna cerkev ima sedež na Tržaški cesti 13 v Mariboru. Dosegljivi so na telefonski številki 031 774-394.
- Islamska skupnost v Sloveniji ima v Mariboru sedež na Zagrebški 47. Dosegljivi so na telefonski številki 031 838-548.

Univerza v Mariboru

Medicinska fakulteta

Medicinska fakulteta se vrača na strani Naše bolnišnice

Po daljšem premoru bomo v internem časopisu Naša bolnišnica spet prebirali novice z Medicinske fakultete Univerze v Mariboru. Glede na to, da je Univerzitetni klinični center Maribor naša temeljna in najpomembnejša učna baza, s katero smo tudi zaradi bližine naše novogradnje tesno povezani, smo na fakulteti ocenili, da je smotrno, da združimo potrebo po informiranju obeh institucij. V preteklosti se je to že izkazalo za primer dobre prakse, s katero želimo sedaj nadaljevati.

Na predlog kolegija prodekanov sta pobudo podprla tako poslovodni odbor kot senat fakultete, pri iskanju tem in njihovi predstavitvi pa nam bo v pomoč novinar, publicist in slovenist Miha Rubin. Verjamem, da bo sodelovanje dobro, in da bomo v našem skupnem časopisu prebrali številne prispevke naših sodelavk in sodelavcev, seznanili se bomo z njihovimi dosežki in

uspehi, spoznavali nove načrte na raziskovalnem in publicističnem področju (npr. skupne objave), njihov razvoj in uresničevanje. Manjkali ne bodo niti intervjuji z našimi sodelavci in drugimi, ki bodo zaznamovali našo razvojno pot. Fakultete ni brez študentov, zato bo na naših straneh moč prebrati tudi novice iz življenja in dela študentov medicine. Prizadevali si bomo, da bomo tudi doma prepoznali Medicinsko fakulteto Univerze v Mariboru kot dobro izobraževalno in raziskovalno institucijo, hkrati pa bomo skupaj krepili tudi svoj mednarodni ugled. Vabljeni torej k branju zapisov z naše Medicinske fakultete, ki uspešno deluje, raste in se razvija že dvanajst let ter predstavlja pomembno mariborsko in slovensko zgodbo o uspehu.

Dekan, prof. dr. Ivan Krajnc

Že blizu 400 »mariborskih« zdravnic in zdravnikov

Avtor: Miha Rubin

Foto: Arhiv Medicinske fakultete

Na Medicinski fakulteti v Mariboru so ob koncu lanskega leta podelili diplome novim dvainpetdesetim diplomantkam in diplomantom. Med njimi je bilo prvih 28, ki so zaključili študij medicine po enovitem magistrskem programu. Nekateri diplomanti te fakultete iz prve generacije pa so medtem že opravili tudi specializacije.

»Slovenskemu zdravstvu smo od leta 2010, ko so študij končali naši prvi diplomanti, ponudili že 393 zdravnic in zdravnikov,« je pojasnil dekan Medicinske fakultete Univerze v Mariboru prof. dr. Ivan Krajnc. Kot je poudaril, njihovi diplomanti domala po vsej Sloveniji in tudi v tujini dokazujejo, »da smo jih opremili z veliko mero znanja, praktičnih veščin, empatije, etičnosti in sposobnosti iskati najboljše za bolnika.«

Ob tem je prof. Krajnc opozoril na vse bolj zapletene razmere v slovenskem zdravstvu, zaradi katerih mnogi mladi zdravniki svoj poklicni izziv poiščejo v tujini. A ne glede na takšne razmere bodo na Medicinski fakulteti še naprej sledili načrtani viziji in razvoju te mlade izobraževalne in raziskovalne ustanove. »Uspešno uveljavljen mednarodno primerljiv in sodoben študijski program, prizadevni in izvrstni učitelji, imenitni študenti in nenazadnje tudi novogradnja so zagotovilo, da se v slovenskem zdravstvu mora začeti premikati na bolje,« verjame dekan mariborske Medicinske fakultete.

Ta je lani praznovala deseto obletnico delovanja, trenutno

pa na njej študira okrog 660 študentov. Na fakulteti teče dodiplomski enovit magistrski študijski program Splošna medicina, ki ima še več individualnega in praktičnega dela ter manj predavanj od predhodnega univerzitetnega, ki se počasi izteka. V prihodnosti načrtujejo tudi uvedbo novih študijskih programov, predvsem klinične farmakologije in tudi stomatologije.

Priznanja in nagrade

Ob dnevu Medicinske fakultete v Mariboru so poleg diplom podelili še vrsto nagrad in priznanj, tako študentom kakor tudi visokošolskim učiteljem in zdravnikom. Zlata Dekanova nagrada za najboljše raziskovalne projekte je pristala v rokah študentke Monike Sobočan za nalogo Uporaba virtualnih bolnikov pri pouku. Srebrno Dekanovo nagrado sta prejela avtorja Tadej Jalšovec in Denis Sraka (Dejavniki bolnišničnega preživetja bolnikov po uspešnem oživljanju na terenu), bronasto pa študentki Timei Hebar in Ines Muršič (Srčno popuščanje pri bolnikih z akutnim miokardnim infarktom in dvigom veznice).

Da študenti medicine niso uspešni le na študijskem področju, pa je znova dokazal tudi Mešani akademski pevski zbor Medicinske fakultete Univerze v Mariboru. Ta zbor, ki ga sestavljajo izključno študentke in študenti medicine, je tik pred koncem leta navdušil na koncertu v mariborski Unionski dvorani.

Nove diplomantke in diplomanti Medicinske fakultete.

Knjižica, ki sodi v roke vsakega zdravnika

Avtor: Miha Rubin

Foto: Arhiv Medicinske fakultete, Miha Rubin

Otmar Kloiber

Na Medicinski fakulteti Univerze v Mariboru so poskrbeli, da smo pri nas dobili prvi slovenski prevod Priročnika zdravniške etike Svetovnega zdravniškega združenja. »Menim, da bi morala biti ta knjižica na delovni mizi vsakega zdravnika.

Upam, da bo izkazan tak interes,« je poudaril dekan Medicinske fakultete prof. dr. Ivan Krajnc.

Priročnik zdravniške etike Svetovnega zdravniškega združenja (World Medical Association) je prevedla skupina dvajsetih študentk in študentov mariborske Medicinske fakultete na pobudo in pod vodstvom nosilca predmeta Medicinska etika in pravo prof. dr. Matjaža Zwitterja. »Lani sem naletel na Priročnik zdravniške etike na spletni strani Svetovnega zdravniškega združenja. Prešnila me je ideja, da bi ta priročnik prevedli v slovenščino, česar so se študentje lotili z entuziazmom,« je pojasnil prof. Zwitter.

Vprašanja etike v medicini so v zadnjih letih, ko medicina doživlja izjemen tehnološki napredek, deležna čedalje večje pozornosti. »Ob tem tehnološkem napredku, ko zmoremo narediti vedno več, hkrati stopajo v ospredje vprašanja, kaj smemo narediti. Pa tudi, kako vse pojasniti pacientu, kako priti z njim do rešitve, ki bo v skladu z zdravnikovim priporočilom, vendar obenem tudi s pacientovimi vrednotami. Ker živimo v vse bolj multikulturnem svetu, se ta problematika še dodatno zapleta,« je razložil Zwitter.

Dopolnili mozaik literature

V Sloveniji smo že doslej imeli kar nekaj literature s področja medicinske etike in deontologije – njene temelje je postavil prof. dr. Janez Milčinski, njegovo delo pa nadaljeval prof. dr. Jože Trontelj. A po besedah dekana Medicinske fakultete v Mariboru prof. dr. Ivana Krajncja je prevod Priročnika zdravniške etike tisti kamenček, ki je v mozaiku slovenske razpoložljive literature doslej manjkal.

»Priročnik nima namena posegati v obstoječo deontologijo, saj le opredeljuje etične obveznosti zdravnika do bolnikov in družbe. Prav tako pa tudi dolžnosti do sebe in svojih družin ter

sodelavcev in kolegov, saj smo vse pogostejše priča posledicam nespoštljivega odnosa do samih sebe, kar se kaže v izgorelosti,« je pojasnil prof. Krajnc.

Z njegovimi besedami, da bi se moral Priročnik zdravniške etike, ki ga je izdala Medicinska fakulteta, znajti v rokah vseh zdravnikov, se je strinjala tudi strokovna direktorica Univerzitetnega kliničnega centra v Mariboru izr. prof. dr. Darja Arko. Pa tudi v rokah ostalih zdravstvenih delavcev, je dodala. »V Univerzitetnem kliničnem centru bomo poskrbeli, da bomo našim zdravnikom dostavili to knjižico, ki bo zagotovo presegla okvire Maribora,« je prepričana Arkova.

Dragocena izkušnja za študente

Priročnik zdravniške etike, ki je v originalu izšel leta 2003, je bil doslej preveden v devet jezikov, s slovensko izdajo Medicinske fakultete Univerze v Mariboru pa se je prvič zgodilo, da je knjižico prevedla skupina študentov, je na predstavitvi prevoda poudaril generalni sekretar Svetovnega zdravniškega združenja dr. Otmar Kloiber. Kot je pojasnil, Priročnik zdravniške etike sicer ni knjiga rešitev ali enciklopedija, pač pa je v pomoč pri iskanju možnih rešitev in odgovorov.

Študentke in študenti, ki so se lotili prevajanja priročnika, so s tem pridobili dragoceno izkušnjo: »Od tega smo veliko odnesli in doprinesli k etiki v Sloveniji,« je povedala študentka Kaja Cankar, ki je knjižico s 130 stranmi tudi oblikovala in pripravila za tisk. »Od naših študentov in diplomantov pričakujemo, da bodo zavezani najvišjim etičnim standardom. Znanstveni in tehnološki napredek, možnosti vplivanja na začetek in ohranjanje ali iztek življenja zdravnike zavezujejo, da se zavemo, kako nujne so jasne in nedvoumne etične in moralne norme glede dovoljenega, sprejemljivega ali prepovedanega v območju svobodnega odločanja in ravnanja,« je pojasnil prof. Ivan Krajnc.

Znanja o etiki ni nikoli dovolj

Avtor: Miha Rubin

Foto: Arhiv Medicinske fakultete

»Etična vprašanja se porajajo prav pri vsakem zdravnikovem delu. Pri neposrednem delu z bolnikom, pa tudi pri delu v laboratoriju, pri epidemioloških raziskavah ali načrtovanju ukrepov javnega zdravja,« je poudaril prof. dr. Matjaž Zwitter, nosilec predmeta medicinska etika in pravo na mariborski Medicinski fakulteti. Sogovornik je avtor mnogih prispevkov o medicinski etiki, ki jo kot onkolog proučuje že vrsto let.

Pri nas ima v sklopu študijskega programa poseben predmet Medicinska etika in pravo le mariborska Medicinska fakulteta, je to prednost pred ljubljansko?

Ljubljanska Medicinska fakulteta ima na področju pouka medicinske etike zavidljivo tradicijo, saj je bil pokojni akademik prof. dr. Janez Milčinski med prvimi v Evropi, ki je etična vprašanja predstavljal bodočim zdravnikom. Prof. Milčinski je etiko vključil v predmet sodna medicina in žal je tako ostalo še več desetletij po njegovi smrti. Če sledimo priporočilom Svetovnega zdravniškega združenja in uveljavljeni praksi večine medicinskih fakultet v Evropi, mora biti medicinska etika samostojen predmet.

Kakšno pa je zanimanje vaših študentov za ta predmet?

Pouk spremljajo z velikim zanimanjem. Poleg predavanj imamo tudi seminarje, kjer študenti sami predstavijo etične dileme in nato skupaj poiščemo možne rešitve. Obisk pri urah je dober, vedno je prisotna več kot polovica vpisanih študentov.

Pod vašim vodstvom so študenti tudi prevedli Priročnik zdravniške etike. Kaj ta prinaša zdravnikom?

Glavna prednost te knjižice je njena preprostost. Za razumevanje torej ni potrebno nikakršno znanje filozofije, vse zdravnikove etične dileme so predstavljene preprosto.

Katero je pravzaprav temeljno načelo medicinske etike?

Osrednja oseba v zdravstvu je bolnik. Okrog bolnika smo razvrščeni vsi ostali, svojci in prijatelji, zdravniki, medicinske sestre in drugi zdravstveni delavci. Vsi moramo delati in sodelovati tako, da bo to skladno z bolnikovimi interesi in vrednotami. Seveda pa pri tem lahko pride do nasprotja interesov. Tudi zdravniki imamo svoje vrednote, v nekaterih primerih tudi pravico do ugovora vesti. Kadar je razpoložljivih sredstev premalo za vse bolnike, je nujno, da se odločimo, komu bomo dali prednost. Etika je tukaj še posebej pomembna.

Matjaž Zwitter

Ali se zdravniki dovolj zavedajo, da morajo pri svojem delu interes bolnikov postaviti na prvo mesto?

Mislím, da se. Problem pa nastane, ker bolnik pogosto vidi le svoj interes in težko razume, da mora zdravnik odločati tudi tako, da tehta med interesi posameznih bolnikov. Na prvem mestu je torej interes vseh bolnikov, ne le enega samega.

Če zdravnik zaradi ekonomskih omejitev pacientu ne more ponuditi vsega, kar sodobna medicina zmora, kako to razložiti bolnemu človeku?

Težko. Bolnik razumljivo vidi le svojo bolezen in pogosto ga solidarnost do drugih bolnikov ne zanima. Ta problem bi morala rešiti zdravstvena politika, ki bi ljudem morala jasno povedati, kaj iz javnih sredstev lahko dobijo in česa jim država preko zdravstvene zavarovalnice ne more plačati. Tisto, kar bi ostalo v košarici, bi moralo biti vsem ljudem dostopno brez neprimerno dolgega čakanja ter brez zvez in poznanstev, ki so seveda oblika korupcije. Za ostalo pa naj vsak sam sklene dopolnilno zavarovanje.

Kako pa naj ravna zdravnik, kadar se strokovne smernice in želje pacienta razlikujejo, mora v takih primerih najti ravnotežje med enim in drugim?

Bolnik naj seveda pove svojo željo, odločitev pa je vendarle v rokah zdravnika. Bolnik lahko odkloni katerikoli poseg, ne more pa od zdravnika zahtevati nečesa, kar mu po zdravnikovem mnenju ne koristi ali mu celo škodi.

Med opravi, pri katerih bi morali biti zdravniki še posebej pozorni na etično ravnanje, je gotovo tudi predpisovanje zdravil.

Pri predpisovanju zdravil najdemo več etičnih problemov,

tukaj bom izpostavil tri. Prvi je, da z zdravili, torej s kemičnimi snovmi, zdravimo ljudi, ki imajo nekaj življenjskih težav, a bi te morda še bolje odpravili z malo daljšim pogovorom. Kot zanimivost naj omenim, da lahko na Novi Zelandiji zdravnik zaskrbljeni ali žalostni osebi priporoči in predpiše dobro knjigo v breme zdravstvene zavarovalnice. Drugi problem so nova, vse dražja zdravila. Ta pogosto niso učinkovitejša od starih preizkušenih zdravil, razlika v ceni pa je lahko izjemno velika. Tretji problem pa je samopredpisovanje zdravil, pri čemer tudi zdravniki lahko postanejo odvisniki od zdravil. Zdravniki, farmacevti in ostali zdravstveni delavci smo tej nevarnosti še posebej blizu.

V slovenski javnosti je večkrat zaznati mnenje, da zdravniki pozabljajo na etiko in empatijo. Kje vidite razloge za to?
Moj vtis je, da velika večina zdravnikov še vedno dela dobro, z

mislijo na bolnike, s precej odpovedovanjem lastnemu udobju, z odrekanji tudi za zdravniške družine, kamor se prenašajo mnoga bremena našega poklica. Če bi drugi poklici, recimo politiki, bančniki ali ekonomisti, premogli toliko empatije in občutka za solidarnost do ostalih ljudi, bi živeli v mnogo lepšem svetu.

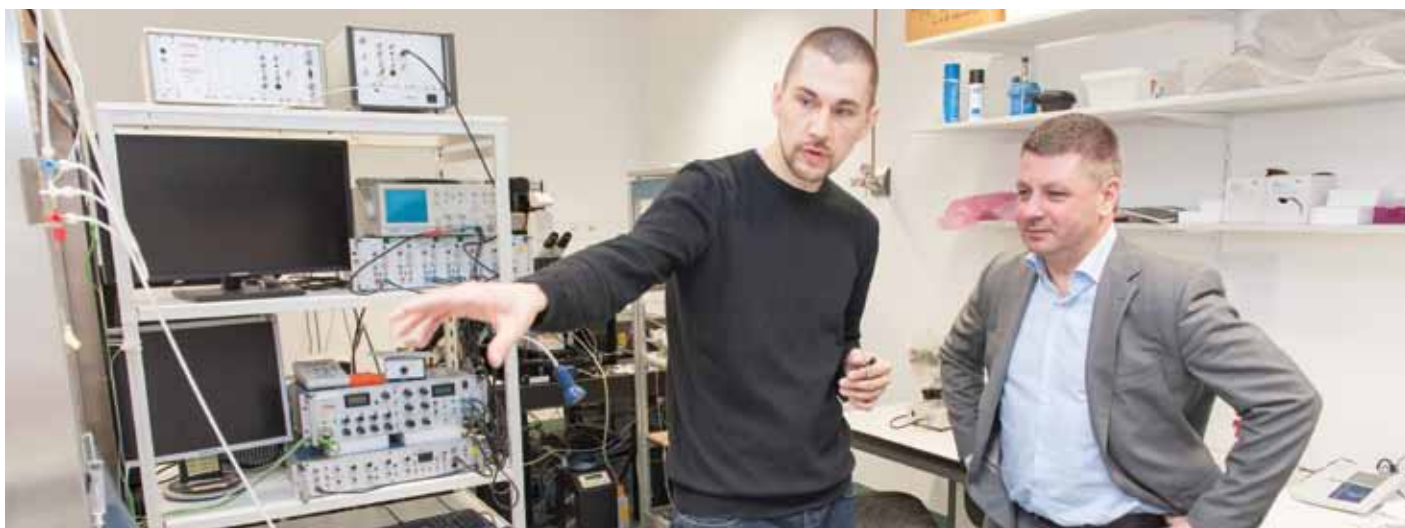
Ali imajo torej po vašem mnenju zdravniki danes dovolj znanja o etiki?

Znanja o etiki ni nikoli dovolj. Učimo se iz knjig, pa seveda iz stisk in veselja, ki nam ga ponuja vsakodnevno delo. Posebej pomembno je, da starejši zdravniki ohranimo tak človeški odnos in da ostajamo zgled mlajšim, ko polni zanosa in navdušenja vstopajo v naše vrste.

Medicinska fakulteta se povezuje z bolnišnico Charité

Avtor: Miha Rubin

Foto: Arhiv Medicinske fakultete

Medicinsko fakulteto si je februarja ogledal Andrej Trampuž (na fotografiji desno).

»Navdušen sem nad vsemi možnostmi, ki jih vaša nova fakulteta daje, predvsem njen simulacijski center in sodobni raziskovalni laboratoriji,« je ob obisku mariborske Medicinske fakultete poudaril prof. dr. Andrej Trampuž, vodja sekcije za infektologijo in septično kirurgijo v univerzitetni bolnišnici Charité v Berlinu. V tej so že bili na praksi tudi mariborski študenti medicine.

Kot je pojasnil Andrej Trampuž, si želi vzpostaviti tesno sodelovanje med bolnišnico Charité in Medicinsko fakulteto Univerze v Mariboru, tako na raziskovalnem kot izobraževalnem področju in pri izmenjavi študentov. »Možnosti za to sodelovanje so zelo velike,« je prepričan prof. Trampuž. Njegovo klinično delo v bolnišnici

Charité zajema konziliarno infektološko svetovanje pri zapletenih okužbah, vsadkih in odpornih bakterijah, pri raziskovalnem delu pa je osredotočen na iskanje novih antibiotikov in diagnostičnih testov. »V raziskovalni skupini je 17 znanstvenikov in raziskovalcev, ki se ukvarjajo z laboratorijskimi in kliničnimi projekti,« je pojasnil Trampuž.

Izpopolnjevanje v Berlinu

V lanskem letu je po njegovi zaslugi v Berlin že odšlo 10 mariborskih študentk in študentov medicine, sedaj pa razmišljajo, da bi tudi nemški študenti prihajali v Maribor. Ena od tukajšnjih štu-

dentk, ki je že bila na večtedenskem izpopolnjevanju v Berlinu, je tudi Milena Arnuš, ki ta čas obiskuje 6. letnik mariborske Medicinske fakultete.

»V bolnišnici Charité v Berlinu sem preživela šest tednov kirurške prakse pod vodstvom dr. Trampuža. Delala sem predvsem s ortopedi in s travmatologi in se pri tem zares veliko novega naučila,« je povedala Milena Arnuš. »Res sem hvaležna, da ima naša medicinska fakulteta to povezavo z eno izmed najbolj znanih univerzitetnih bolnišnic v Evropi,« je dodala.

»Upamo, da bo takšno sodelovanje potekalo tudi v prihodnje, in da bo še uspešnejše,« je povedal dekan Medicinske fakultete Univerze v Mariboru prof. dr. Ivan Krajnc. Kot je pojasnil, želijo prof. Trampuža, ki velja za vrhunskega infektologa, vključiti v pedagoški proces kot gostujočega profesorja pri predmetu infekcijske bolezni. Po tem, ko so mu razkazali sodobno opremljene laboratorije na mariborski Medicinski fakulteti, pa se nadejajo tudi, da bi lahko postali sodelavci ali partnerji pri njegovih projektih, ki jih ima v okviru Evropske unije.

Slovenski zdravniki dobro izobraženi

Da bi pri Evropski uniji vložili skupne raziskovalne projekte, imajo dobre možnosti, je ocenil prof. dr. Andrej Trampuž, ki že vrsto let dela v tujini. Kljub temu ves čas z zanimanjem spremlja tudi dogajanje na področju zdravstva v Sloveniji: »Imam občutek, da v zdravstvenem sistemu v Sloveniji manjka predvsem dobra organizacija. Veliko časa se izgubi zaradi neorganiziranosti. Zmeraj znova pa ugotavljam, da so slovenski zdravniki zelo dobro izobraženi in tudi zelo cenjeni v tujini,« je povedal Trampuž. Po njegovem mnenju bi v Sloveniji morali razmisliti, kako ugledne slovenske zdravnike privabiti nazaj v domovino. »Sam že nekaj let razmišljam o vrnitvi in se tudi konkretno pogovarjam o tem,« je dodal.

Čeprav je Andrej Trampuž sam zaključil študij na ljubljanski Medicinski fakulteti, je po njegovih besedah prav, da je Slovenija dobila še medicinsko fakulteto v Mariboru, že zaradi konkurence. »Mi veliko lažje sodelujemo z mariborsko Medicinsko fakulteto kakor z ljubljansko, ki je bila pri vseh teh pogovorih precej manj fleksibilna,« je še povedal med nedavnim obiskom Medicinske fakultete v Mariboru.

Na informativnih dnevih dijaki iz vse Slovenije

Avtor: Miha Rubin

Foto: Miha Rubin

Mariborska Medicinska fakulteta bo tudi za naslednje študijsko leto (2016/2017) razpisala 86 vpisnih mest za redni študij. Skupno bo sprejela še nekaj več novih študentov, predvidoma okrog 100, a bo interes za študij medicine v Mariboru sodeč po zelo dobrem obisku na informativnih dnevih znova večji od

števila vpisnih mest.

Dijaki z različnih koncev Slovenije, ki se odločajo za študij na mariborski Medicinski fakulteti, so na informativnih dnevih 12. in 13. februarja napolnili avditorij, kjer so jim predstavili študij-

Informativnih dnevov se je udeležilo veliko bodočih študentov.

ski program oziroma predmetnik. Poleg tega so zanje pripravili še vodene ogledde fakultete, tako da so lahko spoznali simulacijski in laboratorijski center, knjižnico in druge prostore.

»Zelo smo veseli velikega obiska,« je bil na informativnem dnevu zadovoljen dekan Medicinske fakultete v Mariboru prof. dr. Ivan Krajnc. Kot prednost te fakultete v primerjavi z ljubljansko je izpostavil poudarek na pridobivanju praktičnih veščin: »Veliko patofizioloških stanj, ki jih boste pozneje srečevali pri delu, boste pri nas spoznali s pomočjo simulatorjev,« je bodočim študentom razložil prof. Krajnc in dodal, da so po povratnih informacijah iz bolnišnic in zdravstvenih domov diplomanti mariborske Medicinske fakultete zelo dobro usposobljeni za delo z bolniki.

Na izmenjavo 25 študentov letno

»Na naši fakulteti zelo podpiramo tudi izmenjave študentov,« je pojasnil prodekan za podiplomski študij prof. dr. Pavel Skok. Vsako leto se na mednarodno izmenjavo odpravi od 20 do 25 njihovih študentov, od tega največ v Avstrijo in Nemčijo. »Zelo dobro je, da mladi ljudje spoznajo še drugo okolje in se v njem

tudi potrdijo,« je prepričan prof. Skok.

To možnost bodo seveda lahko izkoristili tudi bodoči študenti, ki so na informativnih dnevih marsikaj koristnega izvedeli iz prve roke – od študentov. Ti so jim med drugim predstavili tutorski sistem, ki ga vodijo študentje in je precej izboljšal prehodnost iz prvega v drugi letnik. Pozabili niso niti na obštudijske dejavnosti: »Društvo študentov medicine Maribor izvaja različne dejavnosti, tako da lahko študentje odklopijo študijske obveznosti, hkrati pa pridobijo neko dodatno znanje in izkušnje,« je povedala prodekanka za študentska vprašanja Suzana Bračič.

Letošnjih informativnih dnevo v Medicinski fakulteti v Mariboru se je udeležilo okrog 300 dijakov tretjih in četrtih letnikov, v glavnem z gimnazij iz severovzhodne Slovenije, kar nekaj pa tudi z drugih koncev države. »Že lani sem bila na informativnih dnevih na obeh medicinskih fakultetah in mi je bilo v Mariboru veliko bolj všeč. Letos sem prišla po potrditev tega vtisa. Navdušena sem nad samo fakulteto in nad odnosom do študentov,« je povedala dijakinja 4. letnika Škofijske klasične gimnazije iz Ljubljane.

Vesti z Medicinske fakultete

Avtorica: Elvira Žibrat

Na Medicinski fakulteti (MF) poteka postopek volitev in imenovanja dekana. Kot določa Statut Univerze v Mariboru (UM), dekana na predlog senata MF imenuje rektor UM po izvedenem predhodnem postopku na fakulteti. Na akademskem zboru 27. 1. je dosednji dekan prof. dr. Ivan Krajnc kot edini kandidat predstavil svoj program, v katerem predvideva ambiciozen načrt nadaljnjega razvoja fakultete, prenovo in posodobitev kurikulumov ter dva nova študijska programa. Njegovo kandidato je podprl tudi Študentski svet MF. Senat te ga je potrdil na svoji seji 4. 2.

* * *

Dvajset strokovnih in raziskovalnih znanstvenih prispevkov sodelavcev z MF UM in Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) Maribor prinaša novi, peti suplement ugledne in indeksirane tuje revije, ki jo izdaja Springer Medicine – Supplement 5 WKW (Wiener klinische Wochenschrift). Gostujoči urednik je izr. prof. dr. Artur Pahor iz UKC, sourednik pa doc. dr. Uroš Maver z MF UM. Avtorji so zavezani ob prispevku za suplement WKW napisati tudi prispevek za revijo Acta Medico Biotechnica (<http://actamedbio.mf.um.si/sl>), edino znanstveno revijo, ki jo izdaja MF.

* * *

Ob Rektorjevem dnevu 27. 1. je na predlog Fakultete za zdravstvene vede postal zaslužni profesor UM redni prof. dr. Zmago Turk, dolgoletni predstojnik oddelka, danes Inštituta za rehabilitacijsko medicino UKC in prvi nosilec predmeta Rehabilitacijska medicina na MF UM. To visoko priznanje podeljuje UM upokoženim rednim profe-

sorjem za izredne uspehe, zasluge in dosežke. Rektorjevo nagrado za najboljše študijske uspehe v vpisani generaciji je za leto 2015 prejel Nejc Piko, za naj prostovoljca za leto 2015 je bil razglašen Jani Breznik. Vsem iskrene čestitke tudi v uredništvu.

* * *

Habilitacijska komisija senata UM je v pomoč kandidatom za izvolitev v naziv visokošolski učitelj (docent, izredni profesor, redni profesor) izdelala in pripravila avtomatski izračun točk, ki ga omogoča SICRIS. Kandidati za izvolitev v naziv visokošolski učitelj, ki ne uveljavljajo prehodnega obdobja, morajo k vlogi priložiti tudi avtomatski izračun točk. Dostopen je na spletni povezavi: <http://www.sicris.si/public/jqm/cris.aspx?lang=slv&opdescr=unim&opt=3&subopt=1> Vse o habilitacijah najdete na tej spletni povezavi: <http://www.um.si/projekti/habilitacije/Strani/default.aspx> Na MF UM se je lani habilitiralo 40 kandidatov, med njimi 15 visokošolskih učiteljev.

* * *

Medico, coffee&food, kavarna v pritličju novogradnje MF, je ponovno odprla vrata, z novimi najemniki in novimi vsebinami. Ponujajo pestro izbiro zdravih prigrizkov in napitkov ter odlično kavo. Študentje lahko koristijo tudi bone. In še posebnost: vsak mesec se v kavarni odvijajo razstave: ob odprtju razstavljajo ustvarjalci iz likovne šole Atilen in slikarka Mirjam Senica, ki predstavlja svoje Milinke. Ob razstavah organizirajo tudi kak glasbeni nastop ali drug kulturni dogodek.

Zmago Slokan

1915–1970

Partizanski zdravnik in ravnatelj Splošne bolnišnice Maribor

Avtorja: Tatjana Kodrič in Jernej Završnik

Foto: Jože Pristovnik

8. januar je zapisan v zgodovino vseh Slovencev, še posebej nas Štajercev, saj nas spominja na poslednji herojski boj Pohorskega bataljona med narodnoosvobodilno vojno. To je tudi spominski dan občine Slovenska Bistrica, ki vsako leto pripravi posebno slovesnost za svoje občane. Letošnja proslava je sovpadala s 70. obletnico počastitve zmage nad fašizmom in nacizmom in vodstvo občine je tokrat želelo spremeniti in popestriti ustaljeno vsakoletno proslavo z novo vsebino. Tako je z vodstvom občine, Zvezo borcev v Slovenski Bistrici in Medikohistorično sekcijo SZD (MHS SZD) prišlo do dogovora, da ob letošnji spominski svečanosti skupno objavimo arhivsko gradivo simpozija o Zmagu Slokanu, ki je bil partizanski zdravnik, po končani vojni pa med pomembnimi graditelji zdravstva v Mariboru in njegovi širši okolici. Monografijo bi nato predstavili na občinski spominski slovesnosti v Slovenski Bistrici.

Zdravnika Gregor Pivec in Elko Borko, člana Medikohistorične sekcije SZD, sta prevzela nalogo ter gradivo omenjenega simpozija razširila in dopolnila s številnimi dokumenti in slikovnim gradivom ter ga pripravila za objavo.

Pri tem uredniškem delu sta si pomagala z vodstvom in s sodelavci iz Zavoda za kulturo Slovenska Bistrica, ki je izdal publikacijo s spremno besedo prof. Marjana Žnidariča.

Avtorji prispevkov v publikaciji so Gregor Pivec, Elko Borko, Jože Berce, Mitja Mrgole, Ursula Hribernik, Martina Zanjekovič, Herta Žagar, Jelka Reberšek-Gorišek, Jernej Završnik, Lovro Dermota, Dragotin Vehovar in Marina Brumen.

Za tekoče besedilo publikacije je poskrbel lektor Janez Ülen, Silvu Husu pa gre zahvala za sodobno in prepoznavno oblikovanje lične knjižice, ki jo je s številnimi fotografijami, dokumenti in slikami iz arhiva UKC Maribor opremil naš član in fotograf Jože Pristovnik.

Knjiga o Zmagu Slokanu je izšla v nakladi 500 izvodov. Natisnila jo je tiskarna Bluprint iz Zgornje Polskave.

Organizatorji so v skladu z omenjenim dogovorom izdajo in predstavitev te monografije uporabili za osrednjo točko letošnjega spominskega dneva občine Slovenska Bistrica.

Člani Zdravniškega društva Maribor, Medikohistorične sekcije SZD in Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Sloveniji – Maribor so v petek, 8. januarja, ob 17 uri napolnili avtobus, ki nas je odpeljal v Slovensko Bistrico do Zavoda za kulturo, ki ima svoje prostore v velikem grajskem poslopju. Tu je v starinsko močni Viteški dvorani potekala spominska slovesnost, posvečena 73. obletnici poslednjega boja Pohorskega bataljona in 70. letnici konca druge svetovne vojne.

V povsem napolnjeni viteški dvorani Bistriškega gradu s prebivalci Slovenske Bistrice in z našimi člani je udeležence nagovoril župan Slovenske Bistrice dr. Ivan Žagar, ki je opisal pomen poslednjega boja Pohorskega bataljona na razvoj narodnoosvobodilnega boja na Štajerskem in razlog, zakaj se je letošnji program slovesnosti razlikoval od predhodnih.

Sledil je kulturni program, v katerem se je predstavil otroški pevski zbor osnovne šole Antona Ingoliča iz podružnice v Zgornji Polskavi.

Nato je voditeljica proslave Jana Jeglič vodila pogovor z urednikoma monografije o Zmagu Slokanu. Na duhovita vprašanja sta Gregor Pivec in Elko Borko odgovarjala obširno in na zanimiv način ter med drugim pojasnila ozadje zamisli za objavo knjige in pogoje za delovanje partizanskega zdravstva. Sedanjega direktorja bolnišnice Gregorja Pivca je vprašala, ali je danes lažje ali težje voditi bolnišnico, kot takoj po vojni v porušenem Mariboru. Med razpravo se je izoblikovalo stališče, da se obnovi dogovor iz leta 1975 o patro-

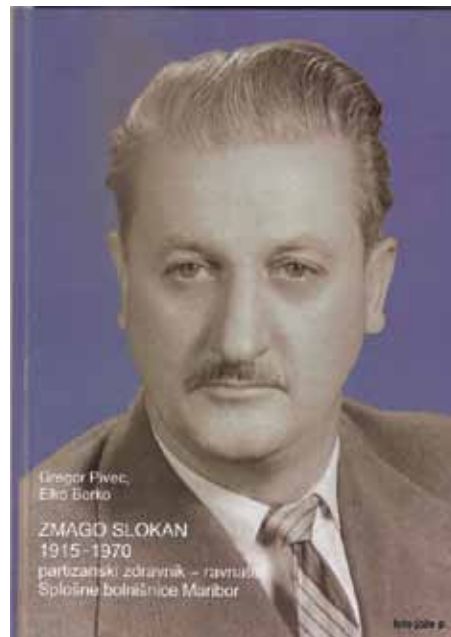

natu nad partizansko bolnišnico Jesen, ki je zadnja od sedmih in edina še ohranjena partizanska bolnišnica na vzhodnem Pohorju, ki jo je zgradil in vodil do konca vojne Zmago Slokan.

Poslušalci so pozorno in z zanimanjem spremljali predstavitev knjige, kljub temu, da je bil pogovor daljši, kot je bilo načrtovano. Po drugem kulturnem vložku mladih pevcev, ki so za svoj nastop dobili navdušeno priznanje, je voditeljica udeležence pozvala k razpravi ali vprašanju. Poslušalci so dopolnili predstavitev knjige o Zmagu Slokanu in potrdili vtis, da je bila predstavitev v taki obliki pestra ter uspešna.

Udeleženci so se po kratkem predahu zbrali na sprejemu v sosednjih prostorih, ki ga je pripravil župan dr. Ivan Žagar in med pokušanjem domačih dobrot nadaljevali z običajnimi pogovori o življenju ter primerjali takratne čase s sedanjimi.

Po splošnem mnenju sodi tokratni strokovni dogodek med pomembnejše dosežke obeh naših organizacij.

Poročilo o delu Medikohistorične sekcije SZD (MHS SZD) in Znanstvenega društva za zgodovino zdravstvene kulture Slovenije–Maribor (ZDZZZKS-Maribor) v letu 2015

MHS SZD je bila ustanovljena v Ljubljani leta 1961, vendar je že leta 1965 prenehala s svojim delovanjem. Ponovno je bila ustanovljena leta 1968 v Mariboru in od takrat ima ta sekcija zdravnikov in zobozdravnikov svoj sedež v Mariboru.

Leta 1976 so v Ljubljani ustanovili ZDZZZKS, podobno pa je leta 1980 prof. Glazer ustanovil še ZDZZZKS Maribor, v katerem z zdravniki delujejo tudi drugi ljubitelji zdravstvene kulture in zgodovine. Že od takrat imata obe društvi enotno vodstvo in delujeta usklajeno. Pri tem jima je v veliko oporo pomoč Zdravniškega društva Maribor (ZD Maribor).

A. Sestanki

1. 10. 1. 2015 – Razširjeni sestanek obeh glavnih odborov, ki je potekal v Voličini. Na sestanku smo sprejeli letni načrt delovanja. Prisotni so bili tudi predstavniki ZD Maribor.

2. 29. 1. 2015 – Občni zbor MHS SZD in ZDZZZKS Maribor. Na občnem zboru, ki se ga je udeležilo okoli 50 članov, se je predstavil naš simfonični orkester zdravstvenih delavcev in s koncertom navdušil navzoče člane. Na sestanku so bili zastopniki ZD Maribor. Na zboru smo imenovali častne člane MHS SZD. Častna člana sta postala prof. Zora Konjajev in dr. Ivan Cibic. Častna člana ZDZZZKS pa magister farmacije Lovro Dermota in Aleš Arih, zgodovinar.

Sprejeli smo sklep za pripravo predloga, da se našemu častnemu članu in predsedniku sekcije za partizansko zdravstvo zdravniku Ivanu Cibicu podeli naziv primarij. Za to smo zadolžili predsednika MHS SZD prof. Borka, ki je pripravil predlog in ga s potrebno dokumentacijo posredoval ustrezni komisiji na Ministrstvu za zdravje. Dogodek smo natančno opisali v prispevku za Našo bolnišnico. Borko E, Kruščić A. Koncert za člane Zdravniškega društva. Naša bolnišnica 2015; 16(1): 36–7.

3. 24. 2. 2015 – Strokovno srečanje MHS SZD in ZDZZZKS Maribor v Farmadentu. Lovro Dermota je predstavil svoj referat z naslovom Spomin na Štefana Predina(1935-2003). Sledil je ogled Spominske lekarne v Farmadentu in pogostitev.

V reviji ISIS je bil objavljen daljši povzetek tega predavanja:

Dermota L. Mag. Štefan Predin, mag. farm. ISIS 2015; 24(5): 82–4.

V isti številki je naš član, mariborski zdravnik s Klinike za kirurgijo dr. Arpad Ivanecz objavil prvi del daljšega prispevka z naslovom Žolčni kamni, drugi del pa v naslednji številki.

Ivanecz A. Žolčni kamni. 1. del, Od prvih opisov do klasične holecistektomije. ISIS 2015; 24(5): 76-82.

Ivanecz A. Žolčni kamni. 2. del, Od klasične do laparoskopske holecistektomije. ISIS 2015; 24(6): 70-5.

4. 27. 3. 2015 – strokovni sestanek na temo 70 let prvih javnih zobnih ambulant v Mariboru, ki smo ga pripravili z Zdravstvenim domom Adolfa Drolca v Mariboru. Sestanek je potekal v hotelu Piramida.

Na sestanku je bil predstavljen zbornik z naslovom 70-letnica ustanovitve prvih javnih zobnih ambulant v Mariboru, ki ga je izdal ZD Maribor v sodelovanju z našo sekcijo MHS.

Svoje prispevke, ki so natisnjeni v zborniku, so predstavili prim. Gorazd Sajko in Irena Sapač s sodelavcema.

Podrobnosti s tega sestanka so bili objavljeni:

Borko E, Završnik-Mihič R. Zbornik 70-letnica ustanovitve prvih javnih zobnih ambulant v Mariboru. Naša bolnišnica 2015; 16(2): 46-7.

5. 27. 3. 2015 – Polaganje venca na grob dr. Terča ob svetovnem dnevu apiterapije. Na slovesnosti je imel nagovor predsednik MHS SZD in ZDZZKS – Maribor prof. Elko Borko.

28. 3. 2015 – Mednarodni simpozij o Apiterapiji, ki je bil v prostorih Kmetijske fakultete Univerze v Mariboru na gradu Hompoš v Hočah. Poročilo o teh dveh dogodkih je objavil dr. Aleksander Kruščič v reviji ISIS 2015; 16(7): 91-3. Na kongresu je bil prvič predstavljen film o Filipu Terču, ki ga je predstavila dr. Polona Pivec. Govor predsednika prvi dan simpozija med komemoracijo na pokopališču je bil objavljen v Slovenskem čebelarju.

Borko E. Dr. Filip Terč – oče apiterapije moderne dobe. Slov Čebel 2015; 117(5): 174-6.

6. 24.4.2015 – Slovesnosti ob postavitvi doprsnega kipa dr. F. Derganca v parku Šempetrske bolnišnice pri Novi Gorici, ki je sta se je udeležila naša predstavnik in člana odbora prof. Franci Janžekovič in tajnica Boža Janžekovič.

7. 25. 4.2015 – Strokovni sestanek v Rimskih toplicah. Na tem sestanku, ki se ga je udeležilo 35 naših članov (tudi iz Ljubljane) smo si ogledali obnovljeno zdravilišče. Prof. Turk je udeležence seznanil s stanjem v slovenski balneologiji, prim. Jože Barovič pa o življenju in delu zdravnika Ivana Frasa. Poročilo s tega sestanka je bilo objavljeno v reviji Isis.

Borko E, Kruščič A. Bili smo v Rimskih toplicah. ISIS 2015; 24(8/9): 93-4.

8. 6. 6. 2015 – Strokovni sestanek in ekskurzija Po poteh Soške fronte. Strokovne ekskurzije se je udeležilo 48 naših članov. Za kritje stroškov smo od občine Maribor dobili 150 EUR subvencije. V okviru ogleda krajev, ki so med vojno bili pomembni, smo pod vodstvom prim. Vasje Klavore obiskali alejo zaslužnih primorskih zdravnikov in spomenik branilcem slovenske zemlje v Mirju na Krasu. Obsežno poročilo o tem strokovnem izletu sta pripravila Elko Borko in Jernej Završnik.

Borko E, Završnik J. Po poteh soške fronte z Medikohistorično sekcijo Slovenskega zdravniškega društva. ISIS 2015; 24(11): 82-3.

9. 30. 10. 2015 – Strokovni sestanek in ekskurzija v Ljutomeru. Ta sestanek, ki se ga je udeležilo 50 naših članov, je bil dobro pripravljen in je izpolnil vsa pričakovanja. Med ogledom ljutomerskega muzeja, kjer je del posvečen začetku slovenskega filma in dr. Karolu Grossmanu, so udeleženci prisluhnili predavanju Stanke Kranjc Simoneti o življenju in delu dr. Božene Grossman, hčerke dr. Karola

Grossmana, ki je bila znana partizanska zdravnica in ustanoviteljica mariborskega otroškega oddelka. Med obiskom in ogledom ZD Ljutomer je potekalo predavanje gostiteljev o zgodovini zdravstva v Ljutomeru. Naša članica Renata Mihič Završnik nas je seznanila z najpomembnejšimi ljutomerskimi zdravniki. Podrobnosti s tega sestanka so opisani v:

Kruščič A, Borko E. Bili smo v Ljutomeru, prestolnici Prlekije. Naša bolnišnica 2015; 16(4): 34-5. in v:

Završnik-Mihič R. Pomembni ljutomerski zdravniki. Naša bolnišnica 2015; 16(4): 35-6.

10. 20 11. 2015 – Strokovni sestanek v Koreni s postavitvijo spominskega obeležja in maše zadušnice v družinski kapeli – grobnici družine Ferk na pokopališču v Koreni, ki jo je daroval nadškof Franc Kramberger s pomočjo domačega župnika Karla Vogrina in diakona Janeza Kurnika ter kulturnim programom mladinskega zbora Osnovne šole v Koreni. Sledil je drugi del sestanka, na katerem je Gregor Pivec predstavil družino kirurgov Ferk iz Korene, Elko Borko pa je z Leopoldom Mikec - Tuškom poročal o desetih oporokah magistra kirurgije Feliksa Ferka. Sestanek se je zaključil s sprejemom pri županu Dupleka Mitji Horvatu.

O tem sestanku sta objavljena še dva prispevka v Naši bolnišnici. Borko E, Pivec G. Ob stoletnici smrti magistra kirurgije Feliksa Ferka, zdravnika v naši bolnišnici od 1866-1892. Naša bolnišnica 2015; 16(3): 39-41.

Kruščič A, Borko E. Pomnik magistru kirurgije Feliksu Ferku v Koreni. Naša bolnišnica 2015; 16(3): 36-7.

B. Druge objave iz zgodovine zdravstva naših mariborskih članov: Arih A. Ob 100. obletnici smrti kirurga, posestnika in velikega domoljuba Feliksa Ferka. Novice občine Duplek 2015; 20(3): 64.

Borko E. Franc Grandovec in Stjepan Žiger častna člana Zdravniške zbornice. Naša bolnišnica 2015 16(1): 38-9.

Borko E. Prvi vodja kirurškega oddelka naše bolnišnice : ob 100. letnici smrti magistra kirurgije Feliksa Ferka. Večer 2015; 71(230): 24-5.

Borko E. Monografija o luskavici : recenzija. Naša bolnišnica 2015; 16(3): 38.

Sterger A. Razvoj ustne kirurgije v Mariboru. ISIS 2015; 24(4): 70-3. Sterger A, Korpar M. Razvoj otroškega in mladinskega zobozdravstvenega varstva v letih 1968-1974 v Zdravstvenem domu Maribor, na območju občin Maribor, Slovenska Bistrica, Lenart. ISIS 2015; 24(11): 70-4.

Stavbar V.:

Dajčman D. Štirideset let intervencijske endoskopske retrogradne holangiopankreatografije (ERCP). ISIS 2015; 24(11): 75-8.

Pivec G, Borko E. Bila je med nami : prim. prof. dr. Zora Janžekovič, dr. med. : 30. 9. 1918 - 17. 3. 2015. Naša bolnišnica 2015; 16(1): 42.

Pivec G. Filip Terč. In: Kandolf Borovšak A, Lilek N (eds.). Book of abstracts : no bees no life. Apitherapy Symposium, Lukovica and Maribor, 23rd-24th October 2015. [S. l.: s. n., 2015]: 8.

Završnik-Mihič R, Borko E. Monografija o luskavici, spomenik pokojnemu prof. Alekseju Kanskemu!

ISIS 2015; 24(12): 56-7.

In memoriam

Marija Emeršič

***4. 5. 1947 – †7. 12. 2015**

Zadnje slovo

Bil je hladen, s soncem obsijan decembrski dan leta 2015, ko smo se sodelavci in prijatelji tiho poslovili od Marije Emeršič – naše transfuzijske Mare. Bil je to žalosten dan v znamenju rumenih vrtnic. Z njimi smo ji želeli poslednjič povedati, da bo zapisana v naših srcih kot sončna Mara, vedno nasmejana, polna pozitivne energije in odeta v svojo priljubljeno rumeno barvo.

Njeno življenje je bilo vseskozi tesno povezano s transfuzijo. Tja je septembra 1964 prišla kot mlado dekle in ostala vse do upokojitve maja 2000. Delo in lojalnost do predstojnika prof. dr. Glaserja in oddelka sta zanjo predstavljala smisel življenja. Sprva je delala kot tajnica oddelka, od leta 1998 dalje pa kot zdravstvena administratorka.

Vesetje do življenja je Mara prenašala na vse ljudi okoli sebe. Ne le v pisarni, po vsej transfuziji je odmeval njen dobrohoten smeh. Tako nalezljiv je bil, da se mu nihče ni mogel upreti. Tudi po upokojitvi se je rada vračala med sodelavce, saj je druženje imelo zanjo poseben pomen. In prav sodelavci so bili ob njej, ko ji je bilo najtežje. Pomagali so ji iz stiske, ko se je usoda z njo kruto poigrala in jo je na koncu še bolezen prikovala na posteljo. Tedaj se je zanjo dokončno zrušil svet in ni več zmogla niti hotela zbrati poguma, da se bori in nadaljuje svojo pot.

Težko je dojeti skrivnost življenja, ki nas premetava vsakega po svoje in mnogokrat ne izpolni naših pričakovanj. A sprejeti ga moramo za svojega in mu slediti v dobrem in slabem, če hočemo ali nočemo. In Mara je bila človek s pozitivnim odnosom do življenja. Ljubila je družbo, dogajanja, akcije in potovanja ter lahkotne klepete ob večerjeh, saj so bila vrata njenega doma za prijatelje vedno na stežaj odprta. Zresnila in umirila se je le ob redkih trenutkih, ko je pogovor nanesele na osebno življenje, saj o sebi nikoli ni dosti govorila. Svoje stiske in tegobe je tako skrbno varovala globoko v duši, da so le redki izbranci vedeli, kaj jo tare in kaj se pravzaprav skriva za tem njenim nasmehom. Nikoli je ne bomo pozabili.

(lele)

In memoriam

Simona Neubauer, kuharica z Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor

***1972 – †2016**

S solzami v očeh in z žalostjo v srcu smo se poslovili od naše sodelavke Simone.

Življenje je kot knjiga; za listom list, za dnevom dan.

Nihče pa ne ve, kdaj bo ta roman napisal zadnjo stran.

Zadnja stran življenjske knjige naše Simone je bila spisana mnogo prežgodaj.

Veliko besed je ostalo neizrečenih, neizpisanih ...

Kaj je zapisano v Simonini knjigi življenja?

Borbenost si pokazala že hitro po rojstvu, ko si skupaj s svojo mamo Ano in očetom Ferdinom uspela premagati redko otroško bolezen. Neizmerna borka, ki si se s svojo vztrajnostjo in voljo bila sposobna spopasti z vsemi težavami, ki so ti stopile na pot. Junaško si jih premagala in pokazala, da se stvari lahko spremenijo na bolje. Nesebično si stala ob strani hčeri Anji in možu Marjanu, ko sta se borila premagati njuno bolezen. Tako ste s skupnimi močmi dobili priložnost za novo, boljše življenje v svojem novem domu.

Ta sreča pa žal ni trajala dolgo. Tvoja požrtvovalnost in razdajanje sta pustili sled tudi na tvojem zdravju. Pred dobrim letom in pol smo izvedeli, da si zbolela.

Hrabro, potrpežljivo in z neizmerno voljo si prenašala vso trpljenje zdravljenja.

Žal si januarja 2016 izgubila boj s kruto boleznijo.

Simona je bila kot kuharica zaposlena na Oddelku za pljučne bolezni od leta 2010.

Svoje delo je opravljala vestno in z velikim veseljem. S svojim nasmehom in dobro voljo je vedno premagala naporno in težko delo. V kolektivu se je dobro počutila in sodelavci smo jo imeli radi.

HVALA TI.

Sodelavci Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor

Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.

A kar ni njeno, nam ne more vzeti.

In to, kar je neskončno dragoceno, je večno in nikdar ne more umreti.

S. Makarovič

In memoriam

Brigita Bauman,
medicinska sestra z Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor
***1967 – †2015**

Izguba ljudi, ki smo jih poznali, spoštovali in jih imeli radi, vedno preseneti, razžalosti in nas ovije v razmišljanje o smislu življenja ter našem poslanstvu. Vest o tem, da Brigitte ni več, nas je vse globoko pretresla, čeprav se vsi še kako dobro zavedamo svoje minljivosti. Začetek decembrskih dni je zasenčil odhod izjemne vzornice, ki se je nenehno nesebično razdajala in skrbela, da so bili ljudje v njeni bližini ljubljani in srečni. Vedno je bila nasmejana in dobre volje. Z dušo in srcem pa je skrbela za svojo družino. Brigitini najdražji so njeno življenjsko zgodbo strnili v naslednji mozaik:

Brigita se je rodila 24. decembra 1967 mami Kristini in očetu Otu Jazbec v Mariboru. Svoje otroštvo je preživela v Zgornjih Hočah in pri svojem osmem letu starosti dobila tudi mlajšo sestro Meto. Po končani osnovni šoli v Hočah je nadaljevala šolanje na Srednji zdravstveni šoli v Mariboru, kjer se je izobrazila za medicinsko sestro. Odločila se je za human, a hkrati tudi težak poklic, saj je vedno bila pripravljena pomagati ljudem, ki so potrebovali pomoč.

Pred 20 leti je spoznala Boruta, ki je bil ljubezen njenega življenja. Vzela sta se maja 1997 ter zaživela v hiši, ki sta jo s skupnimi močmi sčasoma nadgrajevala. Leto zatem sta se razveselila rojstva prvega otroka – hčere Tine, ki je bila njun sonček. Brigita in Borut sta se zelo dobro razumela in si ves čas stala ob strani. Leto kasneje je družinsko srečo skalila smrt mame Kristine in Brigita je bila kot vedno vsej družini v veliko oporo.

Leta 2004 se je družina razveselila novega člana; sina Matica, še enega sončka v njihovem življenju. Brigita je uživala vse radosti, ki so jih prinesle vloga žene in skrbne mame, hčerke, sestre in tete. Na svoje domače je bila izjemno ponosna in jih je v veliki meri znala razvajati.

Svoj prosti čas je rada preživela s svojima otrokoma, ob branju, na vrtu, svoje misli pa je pogosto umirjala ob reševanju križank. Leta 2009 nas je vse pretresla strašna novica, da je Brigita zbolela za zahrbtno boleznijo – rakom. Skoraj sedem let se je vztrajno in pogumno borila ter se trudila ostati v krogu svojih najdražjih, ki so ji pomenili največ.

Težko je strniti spomine čudovitih skupnih let in to le v nekaj stavkih povedati. Dala si nam čedalje bolj redke vrednote: sebe in svoj čas.

Ob tebi smo spoznali, kaj je potrpljenje, ki nikoli ne odneha in kaj je žrtvovanje, ki obogati.

Bil je petkov večer, ko se je razširila novica, da je Brigita izgubila boj za življenje.

Spomini nanjo so se nam začeli prepletati, besede so bile kratke in jednate: bila je velik Človek v pravem pomenu besede, pisane z veliko začetnico.

Brigita se je na Oddelku za pljučne bolezni UKC Maribor zaposlila leta 1987. Vse do leta 2009 je opravljala dela in naloge kot medicinska sestra v zdravstveni negi. Zaradi posledic bolezni se je Brigiti priznala 3. kategorija invalidnosti z omejitvami, s krajšim delovnim časom, zato je do upokojitve leta 2014 delala v internistični pulmološko-alergološki ambulanti.

Iskrivo in pogumno si se spopadala s težavami, tako v življenju kot pri delu.

Tvoje besede „SAJ BO“ so znale potolažiti in opogumiti marsikaterega človeka. Svoje delo si opravljala vestno, odgovorno, predvsem pa z velikim veseljem. V svojem kolektivu si se dobro počutila, sodelavci in bolniki smo te imeli radi in kljub težkemu in napornemu delu si vedno znala navzven pokazati dobro voljo s svojim nasmehom. Rada si se družila s svojimi sodelavkami, s katerimi si spletla pristno vez prijateljstva.

Altruizem ti ni bila neznanka. Vsakodnevno poklicno srečevanje z boleznijo ti ni vzelo poguma za osebno bojevanje z njo. Bolezen ti je utrudila telo, volje pa ti ni vzela.

Draga Brigita, od tebe smo se poslovili z globokim spoštovanjem, neizrekljivo žalostjo in prelepimi spomini.

Hvala ti za dneve, ki smo jih lahko delili s teboj.

Sodelavci Oddelka za pljučne bolezni UKC Maribor

Iz kuhinje

Šunka v testu

Sestavine:

- 1 kg prekajene šunke
- 80 g gorčice
- 2 žlici rožmarina
- 400 g moke
- 10 g svežega kvasa
- 2 žlici mlačnega mleka
- 1 žlička sladkorja
- 0,5 žličke soli
- 50 g masla
- 3 dl mleka
- 1 jajce

Šunko temeljito operemo v mlačni vodi, jo položimo v lonec in dolijemo toliko vode, da bo segala za dva prsta nad meso. Kuhamo jo eno uro.

Medtem ko se šunka kuha, pripravimo testo. Kvas nadrobimo v skodelico, dodamo žličko sladkorja, 2 žlici mlačnega mleka in žličko moke. Premešamo, pokrijemo in pustimo vzhajati deset minut. Moko presejemo in jo vsujemo v skledo. Po robu posolimo, v sredi pa naredimo jamico, v katero vlijemo kvas, ki ga pomešamo z malo moke in pustimo, da vzhaja še deset minut.

V lončku z mlekom stopimo maslo, ohladimo do mlačnega in zmes polijemo po moki. Zamesimo testo, ki mora biti gladko in voljno ter se ne sme oprijemati rok in posode.

Iz testa oblikujemo kroglo, jo pokrijemo in pustimo počivati na toplem tako dolgo, da se prostornina testa podvoji (približno eno uro), nato ga dobro pregnetemo, oblikujemo v kroglo, pokrijemo in pustimo ponovno vzhajati.

Pečico segrejemo na 180 °C. Na pomokani površini testo razvaljamo na centimeter debelo. Nasekljamo rožmarin. Na testo položimo šunko, ki jo premažemo z gorčico in posujemo z rožmarinom. Šunko ovijemo s testom. Robove dobro stisnemo skupaj, da se testo med peko ne bo odprlo. Pekač namastimo in posujemo z moko. Šunko v testu položimo v pekač tako, da so stiki testa obrnjeni navzdol. Testo premažemo z razžvrkljanim jajcem. V testo na vrhu naredimo majhno luknjo, da bo lahko para med peko uhajala. Pečemo eno uro v ogreti pečici. Pečeno šunko preložimo na servirni krožnik in jo razrežemo na rezine. Ponudimo še toplo.

Jabolčni hren

Sestavine:

- 150 g svežega hrena
- 250 g jabolk
- ščepec sladkorja
- ščepec soli
- 3 žlice olja
- 3 žličke kisa

Tri žlice kisa zmešamo s tremi žlicami vode. Hren olupimo, drobno naribamo in takoj zmešamo z razredčenim kisom.

Jabolka operemo, olupimo, jim odstranimo peščišča in na drobno naribamo. Zmešamo jabolka in hren, dodamo še ščepec sladkorja in soli, tri žlice olja, dobro premešamo in postrežemo v servirni posodici.

Šale

»Pojdite domov, umijte si noge, nato pa ponovno pridite na pregled!« reče doktor pacientu s smrdljivimi in umazanimi nogami. »Ja to sem pa že slišal od mojega osebnega zdravnika, ampak sem se prišel prepričati še k specialistu.«

* * *

Hipohonder pride k zdravniku splošne medicine. Zdravnik vljuden kot vedno: Dober dan, dolgo časa vas že nisem videl ...

Hipohonder: Vem, nič čudnega, sem bil nekaj bolan.

* * *

Peter sreča prijatelja, ki veselo vihra skozi Ljubljano.

»Stari, kaj se je zgodilo, da si tako zadovoljen?«

»Pri zobozdravniku sem bil.«

»Ja, in? Zaradi tega si dobre volje?!«

»Ne, na njegovih vratih piše, da bo tri tedne na dopustu.«

* * *

Zobozdravnika se pogovarjata:

»A vam vedno uspe izpuliti zob brez bolečin?«

»Niti ne. Včeraj sem si recimo zvil roko.«

*Želimo vam vesele in upanja
polne velikonočne praznike!*

Pravopisni kotiček

NEDOLOČNIK ali NAMENILNIK?

Grem **jest** ali **jesti**?

Mojca pride **iskat** ali **iskati** kolo?

Odločil se je in šel **pomagat** ali **pomagati** ljudem v stiski?

Pri vsakodnevnem pisanju se pogosto srečujemo s tovrstnimi dilemami. Da bi lažje prišli do rešitve, si najprej oglejmo razliko med nedoločnikom in namenilnikom.

NEDOLOČNIK je glagolska oblika na -ti / -či (povedati, jesti, teči ...).

NAMENILNIK je glagolska oblika, ki se konča na -t / -č (povedat, jest, teč ...) in izraža namen glagola premikanja, na primer: Šel je teč. Šla je odpret vrata.

Napačno bi bilo: Šla je odpreti vrata.

Pravilo se torej glasi: za glagoli premikanja, pošiljanja, gibanja in prenašanja se uporablja namenilnik: grem spat, pošljem streč, nesem očistit.

Za vsemi drugimi se uporablja nedoločnik.

Najdemo pa tudi takšne primere:

Če gre **verjeti** astrologiji, se boste te dni dobro počutili.

Seveda ne gre **pozabiti** včasih prav bajnih nagrad za uspešnost.

Mnogim med njimi ne gre **zaupati**.

V zgornjih treh primerih glagolu **iti** sicer sledi nedoločnik, vendar tukaj ne govorimo zares o premikanju, temveč o tem, da je nekaj **mogoče** oziroma **ni mogoče**.

Pripravila: Urška Jodl Skalicky

Vir: Slovenski pravopis (2001), Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU

Slovar slovenskega knjižnega jezika. Elektronska izdaja
Jože Toporišič: Enciklopedija slovenskega jezika (1992),
Ljubljana: Cankarjeva založba

Slogovni priročnik Evropske komisije
Izroček predavateljice mag. Rade Lečič
Korpus slovenskega jezika Gigafida

Popravek uredništva

V pretekli številki Naše bolnišnice žal ni bilo objavljenih dveh člankov (OAA – porodna anestezija in Svečana podelitev najvišjih priznanj za strokovno delo na področju zdravstvene in babske nege Srebrni znak), saj jih zaradi tehničnih ovir nismo pravočasno prejeli v uredništvo.

NAZIV SREČANJA	DATUM SREČANJA	LOKACIJA SREČANJA	INFORMACIJE/ PRIJAVE
Vloga cf-DNA testiranja v prenatalni diagnostiki	18. 3. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
CEUS jeter – dvodnevna UZ delavnica	5.–6. 4. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
XXVI. srečanje pediatrov in XIII. srečanje medicinskih sester v pediatriji	8.–9. 4. 2016	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
Stabilna koronarna bolezen – različna vidika zdravljenja	13. 4. 2016	Hotel Habakuk	www.ukc-mb.si
Horizonti rehabilitacije 2016	14. 4. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
Okužbe pri bolnikih na intenzivni terapiji	15. 4. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
3. šola žilnih anastomoz in oskrbe poškodb žilne stene	15.–16. 4. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
Reakreditacija ESHRE/EBCOG	6.–7. 6. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
5. mariborska šola praktične ultrazvočne diagnostike v ginekologiji in perinatologiji	26.–29. 9. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
8. Černičevi dnevi	21. 10. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
6. aktualno v zdravljenju sladkorne bolezni	10. 11. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
XII. ortopedsko srečanje	11. 11. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si
Intramedularna učvrstitev zlomov	18.–19. 11. 2016	UKC Maribor	www.ukc-mb.si
Svečana akademija ob 60-letnici Oddelka za gastroenterologijo UKC Maribor	25. 11. 2016	Medicinska fakulteta Maribor	www.ukc-mb.si